

ተውሂድን እንዴት እንረዳለን?

ዝግጅት:- መሐመድ አህመድ ባሽሚል

كيف نفهم التوحيد ؟

تأليف

محمد بن أحمد باشميل

ተውሂድን እንዴት እንረዳለን?

ዝግጅት፡- መሐመድ አህመድ ባሽሚል

بسم الله الرحمن الرحيم
የአሳታሚው ማስታወሻ

ከፍተኛ ምስጋና ለአላህ ለአለማት ጌታ ይሁን ሰላትና ሰላም በነብያችን ላይ ይውረድ።

በመቀጠል “ተውሂድን እንዴት እንረዳለን?” በሚል ርዕስ ሼህ ሙሐመድ አህመድ ባሸሚል የተባሉት ደራሲ በአረብኛ ቋንቋ ያዘጋጁትን መጽሐፍ የአማርኛ ትርጉሙን ለአንባብያን ለማቅረብ ስለበቃን ከፍተኛ ደስታ ይሰማናል።

መጽሐፉ ለኢስላም የጀርባ አጥንት የሆነውን ተውሂድን ይኸውም ማንኛውም የሰው ልጅ ማወቅ የሚገባው መሠረታዊ ትምህርት ሲሆን ፣ በቁርአንና በትክክለኛ ሐዲስ ላይ በመመርኮዝ በጣም ግልፅና ለስለስ ባለ መንገድ በመጽሐፉ አዘጋጅና ሁሌም በአንድ ጉዳይ ብቻ እንጂ በመይለያዩት ባልደረባው መካከል የተካሄደውን የተለያየ አመለካከት ተውሂድን ይረዱ ዘንድ ለአንባብያን ያቀርባል።

እኛ በበኩላችን ትርጉሙን በጥራት ለማዘጋጀት ያልተቆጠበ ጥረት አድርገናል ፣ ነገር ግን ከማንኛውም የሰው ልጅ ሥራ ስህተት ስለማይጠፋ በሚቀጥለው ዕትም እንድንጠቀምበት የተከበራችሁ አንባብያን አስታየታችሁን እንድትለግሱን በአክብሮት እንጠይቃለን።

በተጨማሪም ይህን መጽሐፍ በሀገሪቷ ውስጥ በሚነገሩ ቋንቋዎች ለመተርጎምና ለማሳተም ለረዱን ወገኖች በሙሉ ከፍተኛ ምስጋና እናቀርባለን።

ኢስላማዊ ደዕዋና ዕውቀት ማኅበር

አዲስ አበባ

23/3/2001

በአላህ ሥም እጅግ በጣም ሩህሩህ በጣም አዛኝ በሆነው

የአለማት ጌታ ለሆነው አላህ ምስጋና ይግባዉ ፤ የአላህ ሰላትና ሰላምታ የነቢዮችና የመልዕክተኞች መደምደሚያ በሆኑት ነቢዩ መሐመድ ላይ ይሁን፤

አላህ (ሱወ) ፍጥረታትን ፈጥሮ መልዕክተኞችን የላከዉ እሱን ብቻ እንዲያመልኩት እንጂ ሌላ ለምንም አይደለም አላህ(ሱወ) እንዲህ ይላል፡-

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“ጂንም ሆነ ሰውን ሊገዙኝ እንጅ ለሌላ አልፈጠርኩም”
(አል ዛሪያት)

በጣም አሳዛኙና አስለቃሹ ነገር ብዙሐኑ ያልተማረዉ (ጃህሉ) የሙስሊሙ ሀብረተሰብ የአምልኮን ትክክለኛ ትርጉም ባለማወቃቸዉ ከአላህ ሌላ ላሉት ፍጥረታት አምልኮን በማድረግ ከኢስላም በሚያስወጣዉ ትልቁ ሽርክ ዉስጥ ይወድቃሉ፡፡

ይህም የሚሆነዉ በፍርሃትና በመተናነስ ወደ ተቀበሩት ነቢያት፤ ወሊዮችና መልካም ሰዎች (ሷሊሆች) በዱአእ ፤ በመመጀን ፤ በእርድ ፤ በስለት (ነዝር) ፤ ልክ የተከበረውን ካፅባን እንደሚጠውሩት (እንደሚዞሩት) መቃብርንና ጣላታትን በመጠወፍ (በመዞር) ዒባዳ ያደርጋሉ፡፡ ምንም

እንኳን ለበረካ ነገር ፡ ለተወሰዱ ነገር ቢሉም አምልኮ ማለት ግን ይኸው ነው።

የማያወቀው (ጃህሉ) የሕብረተሰብ ክፍል ባለማወቅና የአምልኮን ትክክለኛ ትርጉም ባለመረዳት ሽርክ ዉስጥ ቢወድቅ ባለማወቅ ስለሆነ የተወሰነ ምክንያት ሊኖረው ይችላል።

ነገር ግን የአምልኮን ትክክለኛ ትርጉም የሚያወቁት ትላልቅ ኡለማዎች ምክንያት ምንድን ነው? ብዙሐኑ የሕብረተሰብ ክፍል የተዘፈቀበት የቃላት፣ የተግባራትና የእምነት ሁኔታ ከእስልምና የሚያስወጣ ትልቁ የሽርክ አይነት እንደሆነ ጠንቅቀው እያወቁ ይህ ተፈላጊው የተወሰዱ አይነት ነገር ፡ የነቢያት፣ የወሊዮችና የመልካም ሰዎች ውዴታ መግለጫ እንጂ ሽርክ አይደለም ብለው ፈትዋ (ብያኔ) የሚሰጡት ለምንድን ነው?

ከዚያም እነሱ ራሳቸው (የነሱን አርአያ በሚከተለው በብዙሐኑ ሕዝብ ልብ ዉስጥ ሽርክ እንዲሰርጽ ሽርክ የሆኑ ሰራዎችን በመወሊድና ቢድኦ በሆኑ አመታዊ በዓላት አማካይነት ይፈጽማሉ።

እነዚህ ሐቅን ደብቀው ወደ ኩፍር የሚገፉ ኡለማዎች አላህን አይፈሩም ወይ?

ለጥቂት ሳንቲሞችና ጊዜያዊ ለሆነ ሰልጣን ሲባል ነገር ወይ ይህን አስከፊ የሆነ ድርጊት በራሳቸውና በብዙሐኑ ላይ የሚፈጽሙት?

የዚህ አይነት ኡለማዎች ጠመዉ የሚያጠሙ ናቸው።

ውድ አንባቢ ሆይ !

እኔ በሙስሊሙ ላይ ሽርኩል አክበርን በአስፈሪ ሁኔታ የሚያስፋፋትን እነዚህን ተጨባጭ እውነታዎች ስለወቅኩኝ አላህን በመለመንና በሱም ላይ በመመካት እንዲሁም አላህ ሥራዬን እንዲቀበለኝና አውቀውም ሆነ ሳያውቁ የጠመሙትን ሰዎች አላህ እንዲያስጠቅማቸውም በመፈለግ “ተውሂድን እንዴት ነው የምንረዳው” በሚል ርዕስ ይህንን መጽሐፍ አዘጋጅቻለሁ።

አላህ ከሽርክ ጭለማ ወደ ተውሂድ ብርሃን ሊያወጣዉ የፈለገዉን ያወጣዉ ዘንድ የበኩሌን አነስተኛ ሙከራ ለማድረግ ፈልጌ ነዉ። አላህ መልካም ዋቢና አጋዥ ነውና። “የጃሂሊያን ምንነት የማያውቁ ሰዎች በኢስላም ውስጥ ሲፈጠሩ የኢስላም ገመድ (ቋጠሮ) አንድ በአንድ መበጣጠስ (መፈታታት) ይጀምራል”

(ኡመር ቢን አልኸጣብ)

አንድ በጣም ሃይማኖተኛ የሆነ ሙስሊም ወንድሜ ነበር። ጥሩ ባህርይ ያለውና የተረጋጋ ሰው ከመሆኑም ጋር ግልፅነቱ ወደር የለሽ ነበር። ሁሌም እንግባባለን እንስማመለን። በአንድ ነገር እንጂ አንለያይም። እሱም በሙታን ሰዎች ወደ አላህ መቃረብ (ተወሰል ማድረግ) ፣ ከአላህ ሌላ እነሱን መጥራት ፣ እነሱን እርዳታ መጠየቅና ለነሱ ማረድና ነዝር ማድረግ ነው እነዚህ ነገሮች በኔና በሱ መካከል ክርክር ያስነሱ ነበር። እንደሌሎቹ ሁሉ ከሱም ንግግር እረዳ የነበረው እነዚህ ነገሮች የተወደዱ ናቸው

ባይባሉም እንኳ ቢያንስ ቢያንስ የተፈቀዱ ናቸው ብሎ እንደሚያምን ነበር።

ከእለታት አንድ ቀን ከአላህ በስተቀር ሌላ እንደማልጠራና ከሥራዬ ውጭም በሌላ ነገር ወደ አላህ ተወሰል እንደመላደርግ አንተ ታውቃለህ? አለኝ። አዎን አውቀዋለሁ ይህም ነው ከአንተ መልካም ነገር እንደጠብቅ ያደረገኝ። ምክንያቱም እነዚህ ምንም ያልነቁ ሰዎች በቀብር ዙሪያ የሚፈጽሟቸው ድርጊቶች የሚያመጡት ጥፋቶች እንዳንተ ሕሊና ካለው ሰው ሊሰወሩ አይችሉምና ነው።

ከአላህ ሌላ ወልዮችን መለመን(መጥራት) ከፍር ነጂ ወይ?

“ቢሆንም ግን ከአንድ ጊዜ በላይ እንደነገርኩህ እርዳታ ጠያቂዎቹና ተወሰዱ አድራጊዎቹ እርዳታ የሚጠይቋቸውንና የሚመጀኑባቸው ሰዎች መጉዳት ፣ መጥቀም ፣ መፍጠር ፣ ማስገኘት ፣ ማናር መግደልና የመሳሰሉትን ከአላህ በስተቀር ሌላ ሊያደርጋቸው የማይችላቸውን ነገሮች ማድረግ ይችላሉ ብለው እስካላመኑባቸው ድረስ ሙታንን በተለይም ወሊዮችን፣ ነቢዮችንና ሷሊሆችን መጥራትና እርዳታ መጠየቅ (ኢስቲጋላ ማድረግ) ከኢስላም የሚያስወጣ ሽርክ ነው መባሉ እስካሁን አልተዋጠልኝም።” አለኝ።

በዚህ ነገር ላይ ለባርካታ ጊዜያት የተወያየን ቢሆንም ውይይታችን አብዛኛውን ጊዜ አጭርና ጥልቀት ያልነበረው በመሆኑ አንዳችን ሌላውን ማሳመን አልቻለም ነበር።

አንድ ጊዜ ሰዎች የሚሳሳቱት በግል ስሜታቸው በመመራታቸው ስለሆነ የግል ስሜታችንን ወደጉን ትተን ይህን ጉዳይ በጥናት መልክ ይዘነው ከሁሉም አቅጣጫ በግልጽ ብናየው ምን ይመስልሃል? አለኝ።

በአላህ ስም እምላለሁ ይህማ ስመኘው የነበረ እድል ነዉ፤ ምክንያቱም ግልጽ ያልሆኑትንና የሚያሳስቱህን ነገሮች ግልጽ ላደርግልህ በጣም እፈልግ ስለነበር ነው። ግራ እንድትጋባና እንድትጠራጠር ያደረጉህም እነዚሁ ነበሩ። ስለዚህ ይህንን አርዕስት በስፋትና በጥልቀት አብረን ብናጠናዉ በጣም ደስተኛ ነኝ። አልኩት።

“በጣም ጥሩ ነዉ” አለና ቀጠል በማድረግ “በዚህ ርዕስ ላይ የናንተ አቋም ምንድን ነዉ? ሙታንን የሚጠሩትን ፣ በነቢዮችና በሷሊሆች መጀን የሚሉትን ለነሱም የሚያርዱትንና የሚሳሉላቸዉን ከእስልምና ይወጣሉ ብላችሁ የሚትንተራሱበት ቁልጭ ያለ ማስረጃ ምንድን ነዉ?” አለ

በዚህ ርዕስ ላይ የኛ አቋም የቁርአንን አቋም የሚከተል ነዉ። ይህ የእኛ ፍርድ (ሐክም)፣ እኛ ያመነዉነዉ አስተያየት ወይም የፈጠርነዉ አመለካከት ሳይሆን ከፊቱም ሆነ ከበስተኋላዉ ምንም ዉሽት(ባጢል) ከሌለዉ ከዚሁ ቁርአን የመጣ ነዉ። እኛ ሳንሆን ቁርአን እራሱ ነዉ የመቃብር እምላኪዎችን ካፈሮች ናቸዉ ብሎ የፈረደዉና ሙሽሪኮች ብሎ የጠራቸዉ አልኩት። በተለመደዉ እርጋታዉ “ይህንን ጥቅል የሆነ ቃል መደጋገም አስፈላጊ አይደለም። ይህንማ ስትሉት እንደነበር አዉቀዋለዉ ፣ በኔ አመለካከት

ዝም ብሎ ወሬ ይመስለኛል ፤ ወሬ ደግሞ ያለማስረጃ ተቀባይነት የለዉም። ስለዚህ ግልጽ እና አሳማኝ የሆነ ማስረጃ ምንድን ነዉ? ነገሩ ዝም ብሎ በስሜት የመጣዉን ከመናገር የከበደ እና አደገኛ ነዉ እናንተ በዚህ በችኩልነታችሁና በግዴለሽነታችሁ መስሊሞችን ካፈርችናቸዉ በማለታችሁ እስከ አሁን ሊገላገሉት ያልቻሉትን ካባድ ፊትና (ዉዝግብ) በመስሊሞች መሀል ፈጥራችኋል።

የቁቡሪዮች ማሳሳቻ

እናንተ ከትልቅ አሳሳች አሉባልታ ወሬ ተጽኖ ስር አልተላቀቃችሁም፤ ይህም ነዉ እንዳታስተነትኑ መንገዱን የዘጋባችሁና ስለ እኛ የሚታስቡትን እንድታስቡና የምትጠረጥሩትን እንድትጠረጥሩ ያደረጋችሁም። በአጠቃላይ እናንተ ነፃ ሰዎች ናችሁ፤ የኛን ድርጊት ፊትና ወይም ዉሻንብር ወይም ረብሻ ወይም ሌላ ደስ ያላችሁን ብላችሁ መሰየም ትችላላችሁ። ነገር ግን ይህ ሁሉ እንደ ጉህ ብርሃን ከሆነዉ እዉነታ ምንም ነገር መቀየር አይችልም ፤ እሱም እኛ የአላህን ቁርአን አይተን አላህ እንድናስተነትነዉ ባዘዘን መሰረት ያስተነተን ሕዝቦች ነን።

አላህ የቀደሞ ሙሽሪኮችን የገለጸባቸዉን ባህሪ ስናይ ከነዚህ መቃብርን ከሚገዙት፤ ሙታንን ከሚጠሩት፤ በነሱም ከሚመጀኑት ፤እነሱ ከሚተናነሱትና ከአላህ ጋር በእርድና በሰለት ከሚያጋሩት ጋር መቶ በመቶ እንድ ሆነዉ ስናገኘዉ እዉቀታችን የደረሰበትን ለማስጠንቀቅና ግልጽ ለማድረግ

ማንንም አልፈራንም በግልጽ ከመናገርም ወደ ጓላ አላልንም፤ ሰዎች ወደዱትም ጠሉትም አያሳስቡንም ገሃድ አወጣነዉ። የሰዎች መዉደድ ወይም መጥላት አንድም ቀን ለሀቅ ወይም ለሐሰት መለኪያ ሆኖ አያዉቅም።

የሙሽሪኮችና የቁቡሪዮች ማሳሳቻና ማፍረሻዉ

በዚህ ረገድ ለምንለዉና አላህን ለምናመልክበት ማስረጃዉ በሚከተለዉ ዘርዘር ባለ ሁኔታ ስለሚቀርብ በጥሞና እንድትከታተለው

አንደኛ- ሰዎች በአላህ ጌትነት እስካመኑ፤ ያለሱ ፈጣሪ፤ ሲሳይ ሰጪ የሚያኖር፤ የሚገድል የለም ብለው እስካመኑና ከሱ ሌላ የሚጠሯቸው አካለት መጥቀምም ሆነ መጉዳት እንደማይችሉ እስካመኑ ድረስ ሙታንን መጥራታቸውና እርዳታ መጠየቃቸው እንዲሁም ለማላጀችና ለገናኞች እንዲሆኑላቸው በእርድና በነዝር ወደነሱ መቃረባቸው ከማጋራትም ሆነ ከኩፍር አይቆጠርባቸውም ትላለችሁ።

ነገር ግን ተጨባጩ የሚያሳየው ይህ አስተያየት የተሳሳተ አስተያየት መሆኑንና ይህ አተረጓጌም ከንቱና ሙሉ በሙሉ ከእስልምና መሰረት ጋር የሚቃረን መሆኑን ነው። አላህ ካለ ከሚተከተለዉ ማብራሪያ ግልጽ ሆንልሃል።

በነቢዮችና በሙሽሪኮች መካከል የነበረው የትግል እውነታ

በነበዮች በተለይም በነብያችን መሐመድ (ሰዐወ) እና በቀድሞዎቹ መሸሪኮች መካከል የነበረውን ትግል በደንብ ያጤነ ሰዐ. መረዳት እንደሚችለው መንስዔው መሸሪኮቹ በአላህ መኖር አናምንም ስላሉ እንዳልሆነ ይረዳል።

የትግሉ መንስዔ የሁሉም ነገር ስልጣን በአላህ እጅ እንደሆነ አናምንም ስላሉ አልነበረም፤ መሸሪኮቹ የሚጠሩአቸውን አካላት ከአላህ ጋር በማበር ጥቅምን ማስገኘት ወይም ጉዳትን መከላከል ይችላሉ ብለው በማመናቸውም አልነበረም። ይልቁንስ እነዚያ መሸሪኮች ከነዚህ ሁሉ ነገር እንዲሁም በልቦናቸው ላይ አርፎ ወይም አስቦውበት አያውቁም።

መሸሪኮች በአላህ ስለማመናቸው

መሸሪኮች በአላህ መኖርና በጌትነቱ አንድነት ያለምንም ጥርጣሬ መቶ በመቶ ያምኑ ነበር፤ አላህ ፈጣሪያቸው የሁሉም ነገር ፈጣሪ እንደሆነና ከሱ ሌላ የሚጠሯቸው አማልክትና ነቢያት ለራሳቸውም ቢሆን ጥቅምን ማስገኘትም ሆነ ጉዳትን መከላከል እንደማይችሉ እንዲሁም ጥቅምና ጉዳት ፣ ሕይወትና ሞት፣ በአንድ አላህ (ሱወ) እጅ ብቻ እንደሆነና ከፍጡራን ውስጥ ማንም እንደማይጋራው ወይም እንደማይረደው ያምኑ ነበር። የመጀሪያዎቹ መሸሪኮች በጌታቸው በአላህ የነበራቸው እምነት ይህን ይመስል ነበር። በአላህ የጌትነት አሐድነት ጥርት ባለ መላኩ ያምኑ ነበር።

የዛሬዎቹ የቀብርና የወሊይ አምላኪዎች ተውሂድ ከቀድሞቹ ሙሽሪኮች ተውሂድ በእጅጉ ያንሳል። ምክንያቱም የአሁኖቹ የቀብርና የወሊይ አምላኪዎች ተናንሰውና እርዳታን በመፈለግ ወደ ሚያመልካቸው ሙታንና ሌሎች ነገሮች ፈታቸውን የሚመልሱትና ወደነሱ የሚጠጉት በተቸገሩ ጊዜ ነው። ይህ ደግሞ ከመጀመሪያዎቹ ሙሽሪኮች ድርጊት ተቃራኒ ነው። እነሱ በስዕላ-ስዕልና በቅርጽ-ቅርጽ የመሰሉዋቸውን ወሊዮች የሚጠሯቸው ችግር በሌለ ጊዜ ብቻ ነበር። በችግርና ውጥረት ጊዜ የሚጠሩት አላህን ብቻ ነበር። ወደሱ ብቻ ነበር የሚጠጉት። እዚህ ላይ ጓደኞቼ ይህን ሲሰማ በንዴት ቀግ አለና በጣም አስገራሚና አስደናቂ በሆነ የተቃውሞ አነጋገር “እንዴት? እኮ እንዴት?” አለኝ።

አቡ ጀሀልና አቡለሐብ በአላህ አንድነት የነበራቸው እምነት

አቡጀሀል ፣ አቡለሐብና የነሱን እምነት የተከተሉት ሙሽሪኮች ሁሉ የአላህን ጌትነት ፣ ፈጣሪነት፣ ሲላይ ሰጪነት፣ ሄያጪ አድራጊነትና ገዳይነት ፣ጠቃሚነትና ጎጂነት ፣ ያምኑ ነበር። በዚህ ረገድ ምንም በአላህ አያጋሩም ነበር።

“አቡጀሀልና አቡለብ ፣ በወሊዮችና በሷሊሆች ተወሰዱ ከሚያደርጉትና ወደ አላህ እነሱን አማላጅ ከሚያደርጉት ሙስሊሞች የበለጠና ጥርት ያለ አላማን ያላቸው መሆኑ በጣም አስገራሚና አስደናቂ ነገር ነው።

አቡጀሀልና አቡለሐብ ላኢላሃ ኢለላህ ሙሐመዱን ረሱሉላህ(ከአላህ በስተቀር ሌላ አምላክ የለም ፤ ሙሐመድ የአላህ መልክተኛ ናቸው) ከሚሉት ሙስሊሞች የበለጠ ተወሂድና የጠራ ኢማን አላቸውን? ሰውየው ምን ነካህ? ምን ማለትህ ነው!? እንዴት እንደዚህ አደገኛ የሆነ ቃል ግልጽ ለማድረግ ቻልክ? ይህና ሌሎች መሰል ንግግሮቻችሁ ድንበር ማለፋችሁን የሚያሳዩ ናቸው። በዓለም ላይ ካሉ በሚሊዮኖች ከሚቆጠሩ ሙስሊሞች ጋር ጠላት ያደረጋችሁ ይህ ነው።” አለኝ።

ይህ አያስገርምም አያስደንቅምም ፤ ሐቄ ግልጽ ብሎ ሲታይ በአላህ ፍቃድ የሚታውቀውና የሚትቀበለው እዉነታ ይኸው ነው። ማስረጃዎች ግልጽ ብለውና ቀጥ ብለው ከፊትህ ሲደረደሩ ነው በአላህ ፍቃድ በልብህ ላይ የሚመላለሰው የሚወገድልህና ራሳችሁን ከምታሳስቱበትና ማስረጃ ብላችሁ ከምታስቧቸው በአእምሮ ላይ ካለው ማሳሳቻ የምትላቀቀው።

ሙሽሪኮች በአላህ አንድነት ስለማመናቸው ማስረጃ

“የኔ ወንድም ማስረጃ እፈልጋለሁ! ለዚህ ለምትሉት ማስረጃችሁ ምንድን ነው? የምትሉት ትክክል ከሆነና የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ይህን የመሰለ ኢማን ከነበራቸው አላህ ሙሽሪኮች ያላቸውና በሱ ምክኒያት በእሳት ዉስጥ ዘዉታሪ እንዲሆኑ የወሰነባቸው ሽርክ የተኛው ነው? አላህ ደማቸውንና ገንዘቦቸውን ሐላል ያደረገውና ነቢዩ (ሰዐወ)

አለ።

ከቁርአን ሌላ ለዚህ ነገር ማስረጃ የሚሆነን ምንጭ አለ ወይ? ማስረጃው በዚሁ ዘውታሪ በሆነና አንተና ያንተ አይነት አስተሳሰብ ያላቸው በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ሙስሊሞች ጠዋትና ማታ በምታነቡትና አላህን በምታመልኩበት ኪታብ ዉስጥ ነዉ። እናንተ ግን ስታነቡት አትመረምሩትም፤ አትረዱትምም።

ሙሽሪኮች አላህ ብቸኛ ፈጣሪ፣ ሲሳይ ሰጪ፣ ሕይወት ሰጪና ሕይወት ነሺ መሆኑን ስለመቀበላቸው

አላህ (ሱወ) የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች እሱ ፈጣሪያቸው፣ ሕይወት ሰጪና ነሺ፣ ጠቃሚና ጉጂ መሆኑን ማመናቸውን ሲያረጋግጥ ለነቢዩ (ሰዐወ) እንዲህ አላቸው፡-

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

“ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ ፀሐይንና ጨረቃንም ያገራ ማን እንደሆነ ብትጠይቃቸው በእርግጥ አላህ ነው ይሉሃል፤ ታዲያ እንዴት ይመለሳሉ?”

(አል-ዐንከቡት 29:61)

وَلَيْن سَأَلْتَهُم

مِّنْ نَّزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَاهُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

“ከሰማይም ውሃን ያወረደና በርሱም ምድርን ከሞተች በኋላ ሕያው ያደረጋት ማን እንደሆነ ብትጠይቃቸው አላህ ነው ይሉሃል ፤ ምስጋና ለአላህ ነው በላቸው ፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም፡፡” (አል-ዐንከቡት 29:63)

قُلْ لِمَنَ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٨٥﴾ قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَن يَدِيرُ
 مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

“ምድርና በውስጥዋ የለው ሁሉ የማን ነው? የምታውቁ ብትሆኑ (ንገሩኝ) በላቸው፡፡ በእርግጥ የአላህ ነው ይሉሃል፤ ታዲያ አትገሰፁም? በላቸው፡፡ የሰባቱ ሰማያትና የትልቁ ዙፋን (ዐርሽ) ጌታ ማነው በላቸው፡፡ በእርግጥ አላህ ነው ይሉሃል፤ እንግዲያ አትፈሩምን? በላቸው፡፡ የንገሩ ሁሉ ግዛት በእጁ የሆነ እርሱ የሚጠብቅ በርሱ ላይ የማይጠበቅ ማንነው? የምታውቁ አንደሆናችሁ (መልሱልኝ) በላቸው፡፡ በእርግጥ አላህ ነው ይሉሃል ታዲያ እንዴት ትታለላላችሁ? በላቸው፡፡” (አልመ-ኦሚንን 23:84-89)

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَعَلْ أَفَلَا نُنْقِزُ (31)

“ከሰማይና ከምድር ሲሳይን የሚሰጣችሁ ማን ነው?
መስሚያዎችንና ማያዎችንስ የፈጠረ ማን ነው? ከሙትም
ሕያውን የሚያወጣ ከሕያውም ሙትን የሚያወጣስ ማን ነው?
ነገሩን ሁሉ የሚያስተነብርስ ማን ነው? በላቸው ፤ በእርግጥ
አላህ ነው ይሉሃል ፤ ታዲያ (ለምን ታጋራላችሁ?)
አትፈሩምን? በላቸው።” (ዩኑስ 10:31)

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች የአላህን መኖር የማይክዱ
መሆናቸውንና ለአላህ አጋር እንደሌለውና ብቸኛና በስልጣኑ
ማንም እንደማይገባበት እንደሚያምኑና፤ የጌትነት አሀድነቱን
ሙሉ በሙሉ እንደሚቀበሉ የሚያረጋግጠው ማስረጃችን ይህ
ነው። ስለዚህም እነሱ (የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች) ሕይወትን
እንዲሰጧቸው ወይም ሞትን እንዲከላከሉላቸው ወይም
ዝናብን እንዲያዘንቡላቸው ወሊዮቻቸውን ሲለምኑ በእውነት
የሚጠጉት ወደ ወሊዮቻቸው አለመሆኑን ከዚህ በትክክል
ማረጋገጥ ይቻላል።

ደስታን እንዲሰጧቸው ወይም ሐዘንን
እንዲያስወግዱላቸው ከወሊዮች አማልክት ናቸው ብለው ወደ
ያዟቸው ጣዖታት አይቃረቡም ነበር። ከነዚህ የቁርአን
አንቀጾች እንደምንረዳው ይህ ሁሉ ሊሆን የሚችለው የሁሉም

ነገር ሥልጣን በእጁ በሆነው በአላህ ብቻ መሆኑን በእርግጠኝነት እያመኑ ይህን የመሰለ ነገር እንዴት ሊያደርጉ ይችላሉ? (ወደ አማልክቶቻቸው እንዴት ይቃረባሉ?)

በዚህ ግልጽ በሆነ ማሰረጃ መሰረት ልክ እንደ አላህ ጥቅምም ሆነ ጉዳት ሆኖ ብቻ በእጁ ነው ብሎ እስካላመነ ድረስ ከአላህ ሌላ የሚጠራ ሰው ሙሽርክ አይሆንም ብላችሁ የያዛችሁት ደካማ መስፈርት ከንቱ መሆኑ ግልጽ ይሆንላችኋል።

ይህ መስፈርታችሁ ትክክል ቢሆንና የምትሉት ነገር በኢስላማዊ አመለካከት ጤናማ ቢሆን ኖሮ በአቡለሐብና በአቡጃሀል እንደዚሁም በሕዝቦቻቸው ላይ አላህ ሙሽሪኮች ናቸው ብሎ ባልፈረደ ነበር። ምክኒያተም እናንተ የምትሉትን መስፈርት ያሟሉ ነበረና። አላህ ማድረግ ይችላል ብለው በሚያምኑት መልኩ እነዚህ የሚጠሯቸው ጣዖታት መጥቀምም ሆነ መጉዳት ይችላሉ ብለው አያምኑም ነበር ከላይ በተጠቀሰው አፈ ቁርአን በግልጽ አስቀምጦታል።

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ኢማን ከዛሬዉ ዘመን

ሙሽሪኮች ኢማን ይበልጥ ነበር።

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ተወሂድና በጌታቸው ላይ ያላቸው እምነት ከዛሬ ዘመን የመቃብር አምላኪዎች ተወሂድና እምነት የጠነከረ ለመሆኑ ፣ ማሰረጃዉ ከዚሁ የማያልቅ ክምችትና የማይደበዝዝ ብርሃን ከሆነዉ ቁርአን

ነዚ። አላህ (ሱወ) እነዚያን ሙሽሪኮች አስመልክቶ እንዲህ ይላል፡-

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا بَجَعْنَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

“በመርከቦች ውስጥ በተላፈሩ ጊዜም አላህን መገዛትን ለርሱ ብቻ ያጠሩ ሆነው ይጠሩታል ወደ የብስ (በማውጣት) በዳናቸው ጊዜም ወዲያው እነርሱ (ጣዖትን) ያጋራሉ።”
(አል-ዐንከቡትን 29:65)

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا بَجَعْنَا
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

“በባህሩም ውስጥ ጉዳት ባገኛችሁ ጊዜ የምትጠሯቸው (አማልክት) ሁሉ ከርሱ (ከአላህ) በቀር ይጠፋሉ፤ ወደ የብስም በማድረስ በዳናችሁ ጊዜ (እምነትን) ትተዋላችሁ ሰውም በጣም ከሐዲ ነው።” (አል-ኢስራኦ 17:67)

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنْجَحْنَا مِنْ هَٰذِهِ
لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

“ከየብስና ከባህር ጨለማዎች (መከራዎች) በግልጽና በምስጢር የምትጠሩት ስትሆኑ ከነዚህ (ጨለማዎች)

ቢያድናን በእርግጥ ከአመሰጋኞች እንሆናለን (ስትሉ) የሚያድናችሁ ማነው? በለቸው። አላህ ከሷና ከጭንቅም ሁሉ ያድናችኋል፤ ከዚያም እናንተ ታጋራላችሁ በላቸው።”

(አል-አንዓም 6:63-64)

እነዚህ የቁርአን አያዎች መሽሪኮቹ በመርከብ ሲጓዙና ለችግር ተጋልጠው በአደጋ ላይ መውደቃቸውን ሲገነዘቡ ወልዮችም ይሁኑ ሌሎች አማልክቶቻቸውን ይክዱና እምነትን ለአንድ አላህ ብቻ አጥርተው ወደሱ ይዞራሉ፤ ተስፋቸውንም በሱ ላይ ብቻ ያደርጋሉ። ምክኒያቱም ከአላህ ሌላ የሚጠሯቸው ጣኦታት በዛች አስጨናቂ በሆነች ቅጽበት ምንም አይነት እርዳታና እገዛ ሊያደርጉለቸው የማይችሉ ደካሞች መሆናቸውን ጠንቅቀው ያውቃሉ። እንዲያውም ከአላህ ሌላ የሚጠሯቸው ጣኦታት እንኳንስ ሊደርሱላቸው የጥሪያቸውንም ድምፅ እንደማይሰሙ በደንብ ያውቃሉ።

ስለዚህ የሚያሳስቱና የሚያጭበረብሩ ሽፍኖች በዛች ወሰኝ ሰዓት ከፊታቸው ብጥስጥስ ብሎ ይጠፋና ሀቂ ግልጽ ብሎ ይታያቸዋል። እሱም ከአላህ ሌላ ማንም ይሁን ምን በዛች አስጨናቂ ወቅት ሊጠፋትና ሊጠጉት እንደማይገባ ግልጽ ይሆናላቸዋል።

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች በችግር ጊዜ አማልክቶቻቸውን

ረስተዉ ወደ ፈጣሪያቸዉ የሚመለሱት እንዴት ነው?

አንድ አላህ (ሱወ) ብቻ ከመስጠም የሚያድናቸዉ መሆኑን እርግጠኛ በመሆናቸዉ ወደ አላህ በመመለስ እምነትን ለሱ ብቻ ጥርት አድርገዉና ተናንሰው ይለምኑታል። እርዳታና ስጦታ ከሱ ብቻ ይፈልጋሉ። በሰላሙ ጊዜ አማልክት አድርገዉ የያዙዋቸዉን ወልዮች ይረሃሉ። ቁርአን እንደመሰከረላቸው እነዚያ ሙሽሪኮች በአደጋ ክልል ውስጥ እስካሉ ድረስ እምነትን ለአንድ አላህ ብቻ ጥርት ያደርጋሉ። ነገር ግን ከአደጋ ስፍራ እልፍ ካሉና ወደ ምድር በደረሱ ጊዜ ከአባቶቻቸዉ የወረሱት ባህል መልሶ ይወስዳቸዋል፤ ከአላህ ጋር ሌላዉን በዱኣ በእርድና በስለት ያጋራሉ። ለዚህ ነዉ አላህ የወቀላቸዉና ሙሽሪኮች ብሎም የጠራቸዉ። አላህ እንዲህ ይላል፡-

فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

“ወደ የብስ (በማውጣት) ባዳናቸዉ ጊዜም ወድያውኑ እነሱ ያጋራሉ።”

አንድ ችግር ሲደረስባቸውና አደጋ ሲያጋጥማቸው እምነትን ለአላህ ብቻ በማጥራትና ወደሱም ብቻ በዱኣ በመመለስ የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ሁኔታ ይህን ይመስል ነበር።

የዛሬዎቹ ሙሽሪኮች እንዴት በችግር ጊዜ ፈጣሪያቸውን

ረስተው ወደ ወሊዮቻቸው ይርጣሉ?

የዛሬው ዘመን ቀብር አምላኪ ሙሽሪኮች ከቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ተቃራኒዎች ናቸው። አላህን የሚለምኑትና የሚጠፋት በሰላሙ ጊዜ ብቻ ነው።

ችግር ሲጠናባቸውና የመጨረሻ ቀዳዳ ሲጠፋቸው ግን አላህን (ሱወ) ይረሱና ወሊዮቻቸውን ያስታውሳሉ በመጨነቅና በመጠበብ ይጠሯቸዋል። በእርድ ፣ በስለት ፣ በመፍራትና በመተናነስ ወደነሱ ይቃረባሉ።

በደዊ፣ ጀይላኒ፣ ረፋዒ፣ ቲጃኒ፣ ዐይደሩስ፣ ኢብን ዒሣና ሌሎችም ወልዮች ሞቅ ያለ ጥሪና ጥርት ያለ ዱዓእ በስማቸው ሲደረግ የምትሰማው በችግር ጊዜ ብቻ ነው።

ቁቡሪዮች (የመቃብር አምላኪዎች) በባህር ሲጓዙ አደጋ ካጋጠማቸው አላህን(ሱወ) ረስተው ወሊዮቻቸውን በማስታወስ በልመና ያጣድፋሉ ፣ ከነሱ እርዳታን ይጠይቃሉ፣ በመጨነቅና በመተናነስ እርዳታህን ስጠን ያበደዊ፣ ያጀይላኒ ረፋዒ ወዘተ. ይላሉ። ስታያቸው ልክ አጠገባቸው ሆነው የሚያናግሯቸው ይመስላሉ።

ከመስጠም ከዳኑ ለሚያመልካቸው ቀብሮች ስለትና ቁርባን ለማቅረብ በመጨነቅ ፣ በመረበሽ ፣ በመተናነስና በመዋረድ ቃል ሲገቡላቸው ብታያቸው ሽርክ ወይም ኩፍር ምን ያክል ቅሌት እንደሆነ ፣ የሰውን ልጅ ክብር እንዳሰጣና

እንዳዋረደው ማሰብ ከሚችለው የሰው ልጅ ደረጃ ሣር ከሚገጠው ከብት በታች እንዳወረደው ታያለህ።

የሰው ልጅ የሚሰማውን፣ የሚያየውንና ከሱ ጋር የሆነውን ፈጣሪውን፣ ሲሳይ ሰጪውን፣ ጌታውን ከልቡ ትቶ ምንም ወደ ማይጠቅመው ለራሱም በመቃብሩ ውስጥ ሥጋውን ከአጥንቱ ለመግፈፍ የሚረባረቡበትን ትላትል ከራሱ መከለከል ወደ ማይችለው ወደ በሰበሰው አጥንት በልቡ በመዞር ለርሱ በመተናነስና በመዋረድ ከርሱ እርዳታ ከመጠየቅና ከመስጠም እንዲያድነው ከመለመን የበለጠ ውርደትና ዝቅጠት ምን አለ? አላህ እንዲህ ይላል፡-

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴿٥﴾

“እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስም ለርሱ የማይመልስለትን (ጣዖት) ከአላህ ሌላ ከሚጠራ ሰው ይበልጥ የተሳሳተ ማንነው? እነርሱም ከጥርያቸው ዘንጊዎች ናቸው።”
(አል-አሕቃፍ 46:5)

የዚህ አይነት የመጃጃል ድርጊት ብዙ ጊዜ አጋጥሞኝ የጃሂሊያ ድርት በሆነዉ በዚህ የሽርክ አይነት ሞራሌ ተነክቶ ልቤም በጣም አዝናዋል።

የዚህ መጽሐፍ አዘጋጅ ቁጥሪያቸ ሊሰጥሙ ሲሉ እንዴት

ሊጋጠማቸው ቻለ?

ከዛሬ 25 አመት በፊት በቀይ ባህር ላይ በመርከብ ስንጓዝ ወልዮቻቸውን ተጨንቀው ሲለሟኑ ብዙዎች አጋጠመዉኛል።

በአንዲት ትንሽ መርከብ ከሰማንያ ሰው በላይ ሆነን በመጓዝ ላይ እያለን፣ ማዕበል ከየአቅጣጫው ተነስቶ ሲከበን መርከቧ በማዕበሉ ተመታ ልትሰጥም ቀረበች ፤ አንዳንዴም ከግፊቱ የተነሳ ባህሩን ለቃ የሚትበር ትመስላለች።

በዚች አስጨናቂ ወቅት የመቃብር አምላኪዎች እርዳን፣ ጠብቀን፣ አድነን ሲሉ ተንጫው። ታዲያ አድነን የሚሉት ምንም የማይሳካውን ሕያውን አንድ አላህን ሳይሆን ምንም የማይችለውን የመቃብር ነዋሪን ነው።

ፍርሃትና እዝነት በተሞላበት ልቦና ከዛሬ ስድስት መቶ አመት በፊት ከዚህ አለም በሞት የተለየውን ሰኢድ ሊብን ሊሣን (አላህ ይዘንላቸውና) መጣራት ጀመሩ። (የኢሣ ልጅ ሆይ፡- የኢሣ ልጅ ሆይ፡- የዲን ምሶሶ የሆንክ ሆይ) እያሉ ተስፋ በተቀላቀለበት ድንጋጤ መጣራት ጀመሩ። ልክ የነሱ መትረፍና መስጠም በአላህ እጅ ሳይሆን በሱ እጅ ያለ ይመስላል ከመስጠም ካተረፍከን እንዲህ ያለ ነገር መቃብርህ ዘንድ እናመጣለን እያሉ በስለት መሽቀዳደም ጀመሩ።

ቁጥሪዎች የዚህን መጽሐፍ አዘጋጅ ባህር ወስጥ

ሊጥሉት ቀረቡ

በዛን ወቅት እድሜዬ ትንሽ ከመሆኑም ጋር አንድ መስሊም በዚህ አይነት ወቅት ከአላህ ሌላ ማንንም መጥራት ተገቢ እንዳልሆነና እምነትን ለርሱ ብቻ በማጥራት በመተናነስና በዱዓ እው ወደ አላህ ብቻ እንዲመለሱና እንዲጠጉ፤ እንኳን ለጥሪያቸው መልስ መስጠት ይቅርና ጥሪያቸውንም መስማት የማይችለውን፤ ምንም ነገር በእጁ የሌለውን፤ ሼክ ኢብኑ ዒሳን እንዲተው በትህትናና በርገራሄ ላላምናቸው ሰሞክር ወሃቢ! ወሃቢ! እያሉ ሁሉም ይጨሁብኝ ጀመሩ። አላህና ከአላህ በኋላ ደግሞ እምነታቸውን ደብቀው በመርከቧ የሚጓዙት አንዳንድ ሰዎች ባይኖሩ ኖሮ በዚያ ማዕበል ዉስጥ ወርወረዉ ሊጥሉኝ ነበር።

በኢብን ኢሣ ሣይሆን በአንዱ አላህ ችሮታ ብቻ ከዚህ አደጋ ተረፍን ፤ ሁሉም ነገር ሲረጋጋ እርስ በርሳችን የእንኳን አተረፈህ የደስታ መግለጫ መለዋወጥ ስንጀምር በዚያች አስጨናቂና አደገኛ ወቅት አድባሩ(ቁጥብ) ኢብን ኢሣ ባይኖርና ባይደርስልን ኖሮ ሁላችንም የእሣ እራት በሆን ነበር እያሉ በመመፃደቅ በወሊዮች ላይ መጥፎ አስተያየት አለህ እያሉ ያስፈራሩኝ ጀመር።

ወሊዮች በችግር ጊዜ ይደርሳሉ የሚለዉ አጉል እምነት

ይህን ግልጽ የሆነ ኩፍር (ክህደት) መስማት ራሴን አሳምሞኛል እናንተ ራሣችሁን እየበደለችሁ ነዉ፤ በሼክ

ኢብን ኢሣ ላይ(ረ.ሁ) የፈጠራ ወሬ አያወራችሁ ነዉ አልኳቸዉ።

እናንተ የሚትጠሩት በህይወት የሌለዉ ሼክ ፡ እንኳንስ በዚህ ማዕበል ዉስጥ መጥቶ ሊያድናችሁ ቀርቶ ጥሪያችሁንም መስማት አይችልም።

እናንተ ሰዎች ሆይ! ልብ በሉ ፡ ይህ ከአላህ ሌላ የምትጠሩት በሕይወት የሌለ ሰው ነዉ ፡ የሞተ ሰው ደግሞ እንደማይሰማ አላህ አረጋግጦልናል። ቁርአንም ይህን ሲያፀድቅ እንዲህ ይላል፡-

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَمَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

"አንተ ሙታንን አታሰማም ፡ ደንቆሮችንም የሚተው ሆኖ በዞሩ ጊዜ ጥሪን አታሰማም።" (አል-ነምል 27:80)

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ

إِنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٨٢﴾

"ሕያዋንና ሙታንም እኩል አይሆኑም ፡ አላህ የሚሻን ሰው የሰማል። አንተም በመቃብር ውስጥ ያሉትን አሰሚ አይደለህም።" (ፋጢር 35:22) ¹

¹ ማንኛውም የሞተ ነገር የማይሰማ መሆኑ አጣቃላይ የሆነ፡ የፀናና የማይለወጥ የተፈጥሮ ሕግ (አላህ በፍጥረታቱ ላይ የወሰነ ሕግ ነው።) በተወሰኑ ሁኔታዎች ብቻ ሊለሙ እንደሚችሉ የተለየ ማሰራጃ የደረሰን ብቻ ሲቀር ሌላው አይሰማም። አጠቃላይ ሕግ እንዳለ ሆኖ ይህ የተለየ (ኹሉስ) ነው። ታዲያ ሙታን ወሊዮቻቸው ጥሪያቸውን እንደሚሰሙላቸው እነዚህ ቁጥሪዮች ማሰራጃ ከየት አገኙ? ሸይኸ እገሌ፡ እገሌ፡ ማንኛውም ሰው በማንኛውም ቦታ ቢጠራው ሊሰማው እንደሚችል በማድረግ አላህ ከሌሎች ሙታኖች የተለየ ያደረገው፡-

ነገር ግን እናንተ የአላህን ሕግጋት ባለማወቃችሁና በቁርአን ዉስጥ የተገለፀውን ማስተንተንና መረዳት እምቢ በማለታችሁ፤ ይህን የመሰለ የጅል ስራ ትሰራላችሁ። ምን ጊዜም ከናንተ ጋር የሆነውንና የሚሰማችሁን፤ የሚያያችሁን፤ ምንም የማይሳነውን ትታችሁ የማይሰማችሁንና የማያያችሁን በሕይዎት የሌለውንና ስለእናንተ ምንም የማያወቀውን ትጠራላችሁ።

ከዚህ አደጋ ለመትረፋችን ኢብን ኢሣም ሆነ ሌላው ምንም አስተዋጽኦ የላቸውም። ከነቢዮች እርዳታን መፈለጋችሁና ሷሊሆችን መጥራታችሁ ምንም ሳይበግረው በችሮታዉና በእዝነቱ ምንም የማይሳነው አንድ አላህ ብቻ ነው ያተረፈን። ከነቢያትም ሆነ(ሀሰወ) ከሷሊሆች (ረዐ) በዛች አስጩናቂ ሰላት አንዳቸውም ከኛ ጋር አልነበሩም። ብቻውን ከኛ ጋር የነበረው አንድና ብቸኛው በባህርና በየብስ የሚያንቀሳቅሰን አላህ ብቻ ነው።

አንዱ ሲፈላሰፍ፡ “አላህ ከሁሉም በላይና ሁሉም ነገር በሱ እጅ መሆኑን አንክድም” አለ።

ይህ የቀድሞዎቹ መሽረኮች ይሉት የነበረ ያረጀ ያፈጀ አባባል ነው። እንደዚሁም ተግባርህ ቃልህን ይቃረናል። በምትለው ነገር ከልብህ የሚታምን ብትሆን ኖሮ ፤ በጭንቅና በመከራ ወቅት ከሐያሉ ፈጣሪ ወደ ደካማና ሚች ፍጡር

=ለመሆኑ በቁርአን ተነግሯልን፤ ይሰማሉ በባል እንኳ ሰዎች ከአላህ ሌላ እነሱን እንዲጠሩና ከነሱ እርዳታን እንዲጠይቁ አላህ ፈቅዷልን፤ ለጥሪያቸው መልስ እንደሚሰጡና እርዳታ ሲጠይቃቸው እንደሚረዱቸውና እንደሚያድናቸው አላህ ተናግሯልን፤ ይህ ነገር ለስከሚቀሰቀሱበት እለት ድረስ መልስ ያላገኘ ጥያቄ ሆኖ ይቆያል

ባልዞርክ ነበር። እንደ ተዘገበውም በችግር ጊዜ እምነትን ለአንድ አላህ ጥርት ከሚያደርጉት የቀድሞቹ ሙሽሪኮችም ያነሰና ደካማ ኢማን ያለው ሰው ሆንክ። አልኩት።

ሸይጣን ለቁቡረዮች (የመቃብር ተገዢዎች) እንዴት ከወሊዮቻቸው ጋር ይመሳሰልባቸዋል? (ከወሊዮቻቸው ጋር ተመሳሰሉ እንደሚታያቸው)

አንደኛው ማስረጃ ያገኘ ይመስል፡- “አንተ ወሊዮችን ስለምትጠላና ከራማቸውን ስለማትቀበል በዛች አስጨናቂ ወቅት እኛ ያየነውን ነገር እንዳታይ ተደርገሃል።” አለኝ።

ወሊዮችን እንደማልወድና ከራማቸውን እንደማልቀሌል ማን ነገረህ? ከአላህ ወሊዮች አንዱን ወሊዶ ስለድብ ሰምተህኝ ታዉቃለህ? ወይም ከሙእሚን ሷሊሆች አንዱን ሣናንቅ አይተህኝ ታዉቃለህ? በቂርአንና በሐዲስ የተረጋገጠውን አላህ ከወሊዮቹ ለአንዱ የሰጠውን ከራማ አልቀበልም ስል ሰምተህኝ ታዉቃለህ ወይ?

አላህ ለዋሻ ሰዎች የሰጣቸውንና ዋሻው ከተደፈነ በኋላ ቋጥኙ ፈቀቅ ብሎ ዋሻው የተከፈተላቸውን ከራማ አልቀበለልም ሲል ሰምተህኝ ታዉቃለህ ወይ?

በሐዲስ የተረጋገጠውን የአቡበከር ፣የዑመር፣ የዑስማን፣ የዓሊይና የሌሎችን ሰሐቦች (ረ.ዐ) የአላህ ወሊዶነታቸውና

በጀነት መበሰራቸውን አልቀበልም ስለ ሰምተህኝ ታዉቃለህ ወይ?

ወይስ በሐሣባችሁ የማይስማማዉን፣ የተላላተ መንገዳችሁን የማይቀበለዉን፣ በአጉል እምነታችሁ (በኹራፋታችሁ) የማያምነውንና ስትሣሣቱ ዝም የማይላችሁን ሰው የምትወነጅሉበት የተለማደው የዘወትር ውንጀላችሁ ነው?

ነገር ግን በዛች ቀዉጢ ሰዓት ያያችሁትና እኔ አይቺው እንዳልጠቀምበት አላህ የነፈገኝ ነገር ምንድን ነዉ? በል እስቲ ንገረኝ። አልኩት

“ታላቁን አድባር (ቁጥብ) ሼክ ሰኢድ ኢብን ዒሣን የብርሃን ቺቦ መስለዉ የመርከቧን ምሶሶ (ደቀል) ይዘዉ ባህሩ እንዲረጋ ሲያነጋግሩት አየናቸዉ። በርግጥም ባህሩ ከነበረበት አደገኛ ሁኔታ ፀጥ አለ በዚህ በታላቅ አድባር በረከት ተረፍን።” አለ።

በማፈዝ፡- ከዛሬ ስድስት መቶ አመት በፊት የሞተዉን ሼክ ሰኢድ ኢብን ኢሣ አል አሙዲን ታዉቃቸዉ ኖሮዋል እንዴ? አልኩት። “በርግጥ አላዉቃቸዉም።” አለ።

ቀደም ሲል ካላየሀቸው ከመርከቧ በላይ ሆኖ ባህሩ ፀጥ እንዲል ትእዛዝ ሲያስተላልፍ ያየሄው ነገር ሸህ ሰኢድ ኢብን ኢሣ አልዐሙዲ መሆናቸውን እንዴት አወቅክ? ያየሄው ነገር አለ እንበልና ይህ ያየሄው ነገር ሸህ ኢብን ኢሣ መሆኑን የሚያረጋግጥልህ ወሀይ ከሰማይ ወርዶልሃል ወይ? ስለዉ ግራ ተጋባ መልስም አጣ።

በጨለማ ተዋጦ ፣ ኢብን ኢሣ ከሱ ጋር እንዳለ አድርጉ

ወሰደ

በእውነት ኢብን ኢሣንም ሆነ ሌላውን ከመርከቡ ምሶሶ ላይ ሆነው አላየሁም። ባይሆን በፍርሃትና በጭንቀት ወቅት የተዋጥክበት ጭለማ ከሸይጣን ጋር በመተባበር ኢብን ኢሣን መሰሉህ ፣ በጥመትህ እንድትገፋበትና የባሰ ከመንገድ እንድትርቅ አደረጉህ። አልኩት።

ብቸኛውና ክርክራችንን ያቋረጠበት አስገራሚ መልሱ ወሐቢ፣ ከሐዲ፣ ዚንዲቅ ብሎ መጮህ ነበር። ይህ ደግሞ በአሣማኝ ማስረጃ ሲሸነፉ የሚጠቀሙበት የመጨረሻ መሣሪያቸው ነው።

በዚህን ጊዜ አሁንስ ምን አስተያየት አለህ?

የቀድሞዎቹ መሸሪኮች በችግር ጊዜ በፈጣሪያቸው ላይ ያለቸው እምነት ከመቃብር አምላኪዎች ኢማን የበለጠ ጠንካራ መሆኑን ከዚህ ከተናገርኩት ዉስጥ የሚያሳምንህ ነገር አላገኘህምን? አልኩ ለጓደኛዬ።

የመቃብር አምላኪዎች ማሣሣቻዎች

“አንተም እንዳልከው እነዚህ የመቃብር አምላኪዎች በዛች አስጨናቂ ሰዓት ኢብን ዒሣን ሲጠፋና እርዳታን ሲጠይቁ ፣ በአላህ ሣይተማመኑ ቀርተውና ኢብን

ዲሃም ሆነ ሌሎች ከአላህ ወጪ የሚጠሩዋቸው በየብስና በባህር ያንቀሳቅሱናል ወይም ደግሞ ልክ አላህ ጥሪያቸውን እንደሚሰማና እደሚደርስላቸው እነሱም ይሰሙና ይደርሱልናል ብለው ሳይሆን በነዚህ ወሊዮች በረካ ተወሱል በማረጋቸው አላህ (ሱወ) ያድነናል ብለው ነው። በዛች አስጨናቂ በሆነች ሰዓት የነዚህን ሰዎች ጥገኝነት የጠየቁትና በነሱ ስም የጮሁት እነዚህ ሰዎች አላህ ዘንድ ክብር አላቸው አላህ ደግሞ ፍርሐትና ሐዘን በሌለባቸው ወልዮች ሲል ያድነናል ብለው ነው። ይህ መሆኑ እየታወቀ እነዚህን ሰዎች ሙሽርኮች ብለህ ስትጠራቸውና ኢማናቸውና ተውሂዳቸው ከቀድሞቹ ሙሽረኮች ያነሰ ነው ስትል በጣም ድንበር አልፈህባቸዋል። አለኝ።

ይህቺማ ያረጀችና ያፈጀች ማሳሳቻ ነች ፡ በብዙ መልኩ አእምሮው ጤነኛ በሆነ ሰው ዘንድ ልትሰራ አትችልም። አልኩት።

ምክንያቱም እነዚህ የመቃብር አምላኪዎች በሕይወት የሌሉትን ወሊዮች በሐዘንም በደስታም ከነሱ ጋር እንደሆኑና፣ ጥሪያቸውን ሰምተው መልስ እንደሚሰጡዋቸውና፣ የማዳን ችሎታ አላቸው፣ ብለው ባያምኑ ኖሮ እንደዚህ ባልጮሁባቸው ነበር። ልክ ደካማውና ምንም ነገር የማይችለው፣ ጠንካራውንና በሁሉም ነገር ላይ ችሎታ ያለውን እርዳታ በሚጠይቅ መልኩ ተዋርደውና ተናንሰው ባልለመዷቸው ነበር። ከመስጠም ያዳኗቸው እንደሆነ እያሉ የተለያዩ ስለቶችን ባልተሳሉላቸውና ቁርባኖችን ለማቅረብ

ቃል ባልገቡላቸው ነበር። እንዲያውም በፍላጎትና በጉጉት ስለቶቻቸውን ባለደረሱ ነበር።

እንደ ማሰብ የሚችልና ጤናማ አእምሮ ያለዉ ሰዉ እንደማይሰማው፣ እንደማይደርስለት፣ እንደማይጠቅመውና እንደማጉዳው የሚያውቀውን ነገር እንድረዳውና እንዲደርስለት ይጠራዋል ተብሎ ይታሰባል?

በሕይወት የሌሎችን ወሊዮች መለመን ኩፍር ወይም እብደት

ነዉ።

በሕይወት የሌሎችን ወሊዮች የሚጠሩት በሁለት ነገሮች መካከል ናቸዉ። ወይ በሕይወት የሌሎች ወሊዮች (በየትኛዉም ርቀት ሆነዉ) ይሰሙናል፣ ይደርሱልናል፣ ያድኑናል ብለዉ ያምናሉ ወይም ደግሞ እያምኑም። በዚህ አይነት መልኩ የሚያምኑ ከሆነ ይህ ትልቁ ሽርክና አላህ ምህረት የማያደርግለት ነዉ።

ወይም ደግሞ እነዚህ በሕይወት ሣይኖሩ የሚጠሩዋቸዉ ሰዎች አይሰሙም፣ አያድኑም ብለዉ ያምናሉ። አይሰሙም፣ አይጠቅሙም እያሉ መጥራታቸዉ ደግሞ እብደት ነዉ። እብድ ደግሞ በሕይወጥናታዊ ተግባራት ላይ ግዴታ የለበትም። ስለዚህ እነዚህ የመቃብር አምላኪዎች መሽሪኮች ወይም እብዶች ስለሆኑ በፈለገዉ ልትፈርጃቸዉ ትችላለህ።

ሐቄ ግን፣ የመቃብር አምላኪዎች እብዶች ሳይሆኑ ሸይጣን የሽርክ ተግባራትን አጋጣጦ እያስወደዳቸዉና

እያሣሣታቸው ፈተና ዉስጥ የከተታቸው ሰዎች ናቸው። ምንም ከማይሣነው አላህ ይልቅ በወሊዮቻቸው ችሎታ ባይተማመኑ ኖሮ፤ አላህን ትተው በሀይወት ወደሌሉት ሙታን ወሊዮቻቸው በመተናነስ፤ በመዋረድና በፍርሃት ባልዞሩ ነበር።

ከዚህ የከፋ ኩፍርና ምንስ ጥመት አለ? እንደዚህ አሣምሮ ለፈጠራቸው አላህስ ምን አስቀሩ?

ከንደኛዬ ጋር ስንከራከር እዚህ ደረጃ ላይ ከደረስን በኋላ ግራ በመጋባት ግን ... ግን... አለና አመነታ። ከዚያም ያለበዉን መናገር አቅቶት ብዙ ማሰብና ማጥናት እንዳለበት ገለፀ... ።

ያለ ግን ... ግን ... አልኩት።

ማስረጃው በጣም ግልጽ ነው። ልትመልሱት አትችሉም። እንደዚሁም በማሳሳቶቻች፤ በመሰለኝና በመላምት እምነታችሁን እያራማዳችሁና ለተዋረደ ጣላታዊነት ምንም ማስረጃ የለም።

ከዚህም ከዚህ ማብራሪያና ትንታኔ በኋላ አላህ የቀድሞዎቹን መሸረኮች በመሸረክነታቸው የወቀላቸው እንደ የጉስ፤ የዑቅ፤ ነስር፤ ላት፤ መናት፤ ዑዛና የመሳሰሉትን የሚጠሯቸውን ጣዖታት በመፍጠር ፤ በማስገኘት፤ በማኖር፤ በመግደል፤ በመጉዳትና በመጥቀም ከአላህ ጋር ይጋራሉ ብለው በማመናቸው፤ ወይም በአላህ መኖር በመካዳቸው ወይም የሁሉም ነገር ሥልጣን በአላህ እጅ መሆኑን በማስተባበላቸው ምክንያት አለመሆኑን አንተን ለማሳመን

ከዚህ የበለጠ ንግግራን ማስረዘም አስፈላጊ አይደለም። ከነዚያ (ከቀድሞዎቹ) ሙሽሪኮች ይህን ያለ (ከአላህ ጋር ይጋራሉ ያለ) ማንም የለምና። አልኩት።

ሶሻሊስቶች ከኢስላም በፊት

ጓደኛዬ (ተከራካሪዬ) ማስረጃ ያገኘ መስሎት 'አዎ' አለ። ቀጠለና 'እነዚያ ሙሽሪኮች በአላህ መኖር ይክዱ እንደ ነበር ቁርአን አጽድቆታል። ሙሽሪኮቹ የተናገሩትን አላህ በቁርአኑ እንዲህ ይላል፡-

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبْدِلُهَا
إِلَّا الظُّهُورُ وَمَا هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٣٥﴾

"እርሷም (ሕይወት) የቅርቢቱ ሕይወታችን እንጂ ሌላ አይደለችም፤ እንሞታለን፤ እንኖራለንም ከጊዜም (ማለፍ) በስተቀር ሌላ አያጠፋንም አሉ፤ ለነርሱም በዚህ (በሚሉት) ምንም እውቀት የላቸውም፤ እነርሱ የሚጠራጠሩ እንጂ ሌላ አይደሉም።" (አልጃሲያ 35:24) አለ።

እነዚህ ቀደም ሲል የተነጋገርንባቸው ሙሽሪኮች አይደሉም። እነዚህ እኮ በጊዜ የሚያምኑ (ዳህርዮች) ከሐዲዎች ናቸው። እነሱ እኮ የዛሬዎቹ ሶሻሊስቶች የሚከተሉዋቸው ከቀድሞዎቹ

አረቦች አንድ ቡድን (ግንጣይ) ናቸው። በአላህ አያምኑም እንደዚሁም ሙሽሪኮች ወደ አላህ ያቃርቡናል በሚሉት ነገር አያምኑም። አላህ አለ የምለዉን ይቃወማሉ። ከዚሁም ጋር

በማያያዝ መሽሪኮች ወደ አላህ ያቃርቡናል የሚሏቸውን ታቦታት፣ ጣኦታት የተለያዩ አማልክትም አይቀበሉም። አልኩት።

የቀድሞዎቹ መሽሪኮች የሽርክ መንስኤ በአላህ መኖር ከማመናቸው ጋር ተወሰዱ ማድረጋቸውና ከአላህ ሌላ ካለው አካል እገዛን መሻታቸው ነው። አላህ እንዲህ ሲል ይወቅላቸዋል፡-

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

“አብዛኞቻቸውም እነሱ አጋሪዎች ሆነው እንጂ በአላህ አያምኑም።” (ዮሴፍ 12:106)

የቀድሞዎቹ መሽሪኮች በአላህ ባያምኑ ኖሮ ወደ አላህ የማልዱናል ያሏቸውን ጣኦታት(አማላጆችን) ባልያዙ ነበር አላህም እንዳለው፡-

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ

“... እነዚያም ከርሱ ሌላ (ጣኦታትን) ረዳቶች የያዙት ፥ ወደ አላህ ማቃረብን እንዲያቃርቡን እንጅ ለሌላ አንገዛቸውም ፥ (ይላሉ) ፤ ... ”

(አልዙመር 39:3)

አንተ በማስረጃነት በተጠቀምከው በሱራተል ጃሊያ ውስጥ አላህን እንደማይቀበሉ የተነገረላቸው ወገኖች ምንነታቸውን የነገርኩህ መሽሪኮች አለመሆናቸው በዚህ

ይረጋገጣል። እነሱ ደሀሪዮች (በጊዜ የሚያምኑ) ዐረቦች ወይም ሹዮዲ (ሶሸሊስቶች) ናቸው። ይህ አገላለጽ ትክክል ከሆነ።

ለያዙት ሽርክ ትክክለኛነት ሲሟገቱ እንኳ “ወደ አላህ ማቃረብን እንዲያቃርቡን እንጂ ለሌላ አንገዛቸውም” (አልዙመር 39:3) እና

“እነዚህም አላህ ዘንድ አማላጆቻችን ናቸው” (ዮሴፍ 10:18) የሚሉ ሰዎች በአላህ መኖር ይክዳሉ ማለት የማይመስል ነው፤ ከወሊዮች አማልክትን የያዙት ወደ አላህ እንዲያቃርቧቸውና እንዲያማልዷቸው እንጂ ለሌላ ነገር አይደለም። ይህ አንቀጽ የአላህን መኖር በግልጽ መቀበላቸውንና በጌትነቱ አንድነት (በሩቡቢያ) ማመናቸውን ለሚያረጋግጡና ቀደም ሲል ለጠቀስናቸው ሌሎች አንቀጾች ተጨማሪ ነው።

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች የነበሩበት የሽርክ እውነታ

በውይይቱ የተሰላቸው ጓደኞቹ “እንግዲያውስ እነሱ በዚህ መልኩ በአላህ የሚያምኑና አንድነቱን የሚቀበሉ ከሆነ በቁርአን ውስጥ በአላህ የተወቀሱበትና በሱም ምክንያት ደማቸውና ገንዘባቸው ሐላል የሆነበት ሽርክ የትኛው ነው? በሱ ምክንያት አላህ መልዕክተኛውን እንዲጋደላቸው ያዘዘበት ሽርክ የትኛው ሽርክ ነው?” አለ።

ቁልፍ ጥያቄ ነው። አልኩት።

ይህ ሰዎች መረዳት የሚያቅታቸውና የሚንሸራተቱበት ወሳኝ ነጥብ ነው። ይህን ነጥብ ሰዎች ተገቢውን ትኩረት

በመስጠት በያስተነትኑ፤ በየስተወሎትና በረዳት፤ ተገቢውን ጥናትና ምርምር በያደርጉበት አንድ መሰሊም ነኝ የሚል ሰው ዱዓና ኢስትጋሳን፤ እርድን፤ ነዝርንና የመሳሰሉትን የአላህ መብት ብቻ የሆኑ ዲባዳዎችን ለሌሎች-ለነቢዮችና ለወሊዮች ሲያደርግ አታገኝም ነበር።

የቀድሞዎቹን የአረብ ሙሽሪኮች ሽርክ በትክክል አለማወቅ

የዛሬዎቹን ሰዎች ሽርክ ዉስጥ ከተታቸዉ

ሰዎች ይህንን አደገኛ የሆነዉን ጉዳይ ባለመረዳታቸዉና የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች የነበሩበትን ሽርክ ጠንቅቀዉ ባለማወቃቸዉ ሽርክ ነዉ ብለዉ ሳያስቡ ጭልጥ ያለ ሽርክ ዉስጥ ገቡ፤ (ሙታንን መለመን፤ በነሱም ኢስቲጋሳ ማድረግ፤ አላህ ዘንድ እንድያማልዷቸዉና ወደ አላህ እንድያቃርቧቸዉ ለነሱ ማረድና መሣል) አላህ ከነዚህ ነገሮች አንዱንም ሰይፈቅድሳቸዉ።

ኢብኑልኸጣብ ሰዎች ሽርክ ዉስጥ ሊገቡ እንደሚችሉ

መፍራታቸዉ

ከ13 ምእተ አመት በፊት ዑመር ኢብን አልኸጣብ ሰዎች ዛሬ በገቡበት ሽርክ ዉስጥ ይገባሉ ብሎ መፍራቱን እንዲህ በማለት ገልጧል። “የኢስላም ቋጠሮዎች አንድ በአንድ ይፈታሉ” አለ። (የኢስላም ጥንካሬ ይላላል ማለቱ ነው።) የሙእሚኖች መሪ ሆይ! ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?

ብሉ ሲጠይቁት “የጃሂሊያን ምንነት የማያውቁ ሰዎች በኢስላም ውስጥ ሲፈጠሩ ነው።” በማለት መለሰለቸው። በዛሬ ጊዜ ከአላህ ጋር ያቃርቡናል ወይም ያገናኙናል በማለት በመተናነስ፤ በመፍራትና በማላቅ መታገን የሚጠሩ፤ የሚያርዱላቸውና የሚሳሉላቸው የቅድመ እስላም አረቦች ይህንኑ ያደርጉ እንደነበርና አላህም ይህንኑ ሽርክ ነጩ ኩፍር ነው ብሉ እንደ ገለፀ። ቢያውቁ ኖሮ ባልተገባራትና ባላመኑበትም ነበር። ይህ ድርጊት ሲተችና ሲወገዝም ባልተቆጡና ባልደነፉም ነበር።

እንዳብራራልህና ግልጽ እንዳደርግልህ የጠየከኝ የቀድሞዎቹ መሽሪኮች የሽርክ አይነት፡- የቀድሞዎቹ መሽሪኮች በአላህ መኖር ከማመናቸውና ያለ ምንም አጋር የፍጥረት ዓለሙን ሁኔታ እንደሚያስተናብር ከመቀበላቸው ጋር አላህ ያለዘዘውን አዲስ ፈሊጥ (ቢድዓ) አመጡ። ይህን ያመጡትን ቢድዓ ወደዱት፤ ናፍላቸውም ተረጋግታ ተቀበለቸው። እሱም ከፍጥረታት እንደላት፤ ዑዛ፤ መናት፤ የጉስ፤ የዑቅና ነስር የተባሉትን ፍጡራን ወሊዮችና አገናኞች ናቸው ብለው ማመናቸው፤ ወደነሱም መጠጋታቸው፤ ወደ አላህ እንዲያቃርቧቸውና ጉዳያቸው እንዲፈፀምና ከጭንቀትም ለመውጣት አላህን ያማልዱናል በማለት በዱዓእ፤ በነዝር (ስለት)ና በእርድ ወደነሱ መቃረባቸው ነው። ይህን ደግሞ አላህ ሳይፈቀድላቸውም ሳይወድላቸውምም ነው!!

ይህ ደግሞ አላህ በቁርአን እነሱን የወቀሰበትና ያወገዘበት ነው። አላህ እንዲህ ይላል፡-

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
 فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

“ከአላህ ሌላ የማይጉዳቸውን የማይጠቅማቸውንም ይገዛሉ፤
 እነዚህም አላህ ዘንድ አማለጆቻችን ናቸው ይላሉ፤ አላህ
 በሰማያትና በምድር ውስጥ የማያውቀው ነገር ኖሮ
 ትነግሩታላችሁን? በላቸው፤ ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ፤ ላቀም።”
 (ዩኑስ 10:18)

ይገዛሉ ማለት ይጠራሉ(ይለምናሉ) ማለት ነጩ።
 እንደዚሁም ደግሞ አላህ እንዲህ ይላል፡-

مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

“ከርሱ ሌላ ለናንተ ረዳትም አማላጅም ምንም የላችሁም፤
 አትገሰጹምን?” (አልሰጅዳ 32:4)

ወሊዮችን ወደ አላህ አማላጅ አድርጉ መያዝ ራሱ ኩፍር መሆኑ

በዚህ ፍልስፍና መሠረት ማለትም ወሊዮች ናቸው
 በተባሉት በነዚህ አማልክት ተወሰዱ (መቃረብ) እና
 ተሸፍኑ (መማለድ) ይቻላል በሚለው ፍልስፍና መሠረት
 ይጠሯቸው፤ እርዳታን ይለምኗቸው፤ ያርዱላቸውና ይላሉላቸው

ነበር። የመመለሽ ጣቢያቸው ፣ የመጨረሻ ተስፋቸውና ወደ
አላህ መዳረሻ በራቸው በማድረግም በሐውልቶቻቸው ዙሪያ
ይዞሩ (ይጠውሩ) ነበር።

ይህንንና የመሳሰሉትን ነገረ አላህ የወገዘውና ሽርክ
ነገረ ኩፍር ነገረ ብሉ ደማቸውንና ገንዘባቸውን የፈቀደው፣
ለዚሁ ነገረ ነቢዮች መሐመድ (ሰዐወ) በበድር፣ በኦሐድ፣
በኸንደቅ በሐንደንና በሌሎችም በሰይፍ የተጋደሏቸው።

ለዚሁ ነገረ በነቢዩና ዘመዶቻቸው መሃል የነበረው
ዝምድና የተቆራረጠው።

አላህ ይህንን ነበር ከኔ ውጭ ላለ ነገር ዒባዳ አደረጉ፣
በኔም አጋሩ፣ ብሉ የገለፀው፣ ለዚሁ ነበር የተቆጣባቸውና
ከረሀመቱም ያራቃቸው። ምክንያቱም እነሱ ይህንን መንገድ
ስለተከተሉና ይህንን ቢድዓ ስለፈጠሩ ነው። አገናኞችን
(ውሰጣኦ) እና አማላጆችን (ሹፈዓኦ) የመያዝ ቢድዓ ፈጥረው
ወደ አላህ መዳረሻ በር እንዲሆኑላቸው በነሱ ላይ
በመመካታቸውና ወደነሱም በመጠጋታቸው ነው። አላህ
እንዲህ ይላል፡-

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

"... እርሱ ዘንድ በፈቃዱ ቢሆን እንጂ የሚያማልድ ማን
ነው? ... " (አልበቀራ 2:255)

ንደኛዬ፡ "ይህም ቢሆን ጠቅለል ያለ ንግግር (አገላለጽ) ነው፤
ትክክለኛነቱን የሚገልጽ ቁርጥ ያለ አላማኝ? ማስረጃ

የለበትም፤ ለትክክለኛነቱ ማረጋገጫ ዘርዘር ያለ መስረጃ ምንድን ነው?" አለኝ።

አሁንም ማስረጃው ያለው በአላህ ኪታብ (ቁርአን) ውስጥ ነው። አልኩትና የሚከተለውን የአላህ ቃል አነበብኩለት።

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لِلَّهِ إِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لِلَّهِ
وَإِنْ يَسْلُبْنَاهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّلِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾ مَا فَكَّرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرٍ مُّعَانٍ
اللَّهُ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

እናንተ ሰዎች ሆይ! አስደናቂ ምሳሌ ተደርጉላችኋልና አድምጡት፤ እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትጠሯቸው (የሚትገዟቸው ጣዖታት) ዝንብን ፍጽሞ አይፈጥሩም፤ ለርሱ (ለመፍጠር) ቢሰበሰቡም እንኳ (አይችሉም)፤ አንዳችም ነገር ዝንቡ ቢነጥቃቸው ከርሱ አያስጥሉትም፤ ፈላጊውም ተፈላጊውም ደክሙ። (ገዢውም ተገዢውም ደካሞች ናቸው።) አላህን ተገቢ ክብሩን አላከበሩትም፤ አላህ በጣም ሐያል አሸናፊ ነው። (አል-ሐጅ 22:73-74)

ቀደም ሲል በተጠቀሰው በዩኑስ ምዕራፍም ከሱ ሌላ መጥራታቸውንና እሱ ዘንድ የሚያማልዱዋቸውን አማላጆችን መያዛቸውን አውግዟል። እንደዚሁም ይህ ተግባር በሱ ማሻረክና ከሱ ሌላ ያለውን ማምለክ እንደሆነ እንዲህ በማለት ገልጾታል፡-

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ

“ከእሳህም ሌላ የማይጉዳቸውን የማይጠቅማቸውንም ይገዛሉ፤ እነዚህም እሳህ ዘንድ አማላጆቻችን ነቸው ይላሉ፡፡ ...”
ከዚያም ቀጠለና ይህ አባባላቸው ከንቱ መሆኑን በመግለጽና የምልጃና የተወሰዱ ጽንሰ-ሐሳብ ውድቅ መሆኑን በመናገር በቁጣ መልክ እንዲህ አለ፡-

قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

“እሳህን በሰማያትና በምድር ውስጥ የማያውቀው ነገር ኖሮ ትነግሩታለችሁን? በላቸው ከሚያጋሩት ሁሉ ጠራ ላቀም፡፡”
(ዩኑስ 19:18)

እሳህ (ሱ.ወ) ስለባሪያው ሁኔታ የማያውቀው ነገር ስለሌለና ከሱ የተሰወረ ነገር ኖሮ አማላጆች ሊናግሩት የሚያስፈልገው ነገር ስለሌላ አንድም ሰው በዚች ዓለም በአማላጅ ወይም በአገናኝ ወደሱ እንድቀርብ አይፈልግም፡፡ እሳህ ከዚህ አይነቱ እንከን የጠራ ነው፡፡

ከሷሊሆች ውስጥ መልካምና ጸድቃን ናቸው ብለው በሚገምቱዋቸው ሰዎች ወደ እሳህ መማለዳቸውን ሲያወግዝና

እነዚህ እነሱ ከሱ ሌላ የሚጠሯቸው ሰዎች እንኳንስ ከነሱ ጉዳትን መከላከል ወይም ክፉን ነገር መመለስ ቀርቶ፤ ለራሳቸውም መልካሙን ነገር ማምጣት ወይም ከራሳቸው ጉዳትን መከላከል የማይችሉ ልክ የነሱ ብጤ ባሮች መሆናቸውን፤ እንዲያውም ወደ አላህ ከመቅረባቸውም ጋር ለራሳቸውም ቢሆን ወደሱ የሚቃረኑት እርሱን በመፍራት ከረሀመቱም በመከጃል መሆኑን ሲገልጽ አላህ እንዲህ ይላል፡-

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ دُونِي فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

እነዚያን ከርሱ ሌላ (አማልክት) የምትሏቸውን ጥሩ፤ ከናንተ ላይ ጉዳትን ማስወገድም ሆነ (ወደ ሌላ) ማዞር አይችሉም በለቸው። እነዚያ እነርሱ የሚጠራቸውማንኛቸውም (ወደ አላህ) በጣም ቀራቢያቸው ወደ ጌታቸው መቃረቢያ (ሥራ) ይፈልጋሉ ፣ እዝነቱንም ይከጅላሉ ፣ ቅጣቱን ይፈራሉ ፣ የጌታህ ቅጣት የሚፈራነውና።

(አል-ኢበራእ) 17:56-57)

ከርሱ ሌላ ፍጡራንን መጥራት ሽርክ መሆኑን ሲገልጽ አላህ እንዲህ ይላል፡-

وَالَّذِينَ

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَا يَسْمَعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكَكُمْ^፪ وَلَا يَنْشُكُكُمْ^፫ مِثْلُ خَبِيرٍ

“... እነዚያም ከርሱ ሌላ የምትጠሯቸው የተምር ፍሬ ሽፋን እንኳ አይኖራቸውም። ብትጠሯቸው ጥሪያችሁን አይሰሙም፤ ቢሰሙም ኖሮ ለናንተ አይመልሱላችሁም፤ በትንሳኤም ቀን (እነርሱን በእላህ) ማጋራታችሁን ይክዳሉ፤ እንደ ውስጠ አዋቂው ማንም አይነግርህም።” (ፋጢር 35:13-14)

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبْسِطٍ كَفْتِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ^፬ مَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾

“ለርሱ (ለእላህ) የእውነት መጥሪያ አለው (በእውነት የሚጠራው እርሱ ብቻ ነው)፤ እነዚያም ከርሱ ሌላ የሚጠሯቸው (ጣዖታት) ወደ አፉ ይደርስ ዘንድ ወደ ውሃ መዳፎቹን (በሩቅ ሆኖ) እንደሚዘረጋ (ሰው መልስ) እንጂ ለእርሱ በምንም አይመልሱላቸውም፤ እሱም ወደ አፉ ደራሽ አይደለም፤ የከሐዲዎችም ጥሪ በከንቱ እንጂ አይደለም” (አል-ረዕድ 13:14)

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
 كَفَّارٌ ﴿٣٩﴾

“ንቁ፡ ፍጹም ጥሩ የሆነው ሃይማኖት የአላህ ብቻ ነው።
 እነዚያም ከርሱ ሌላ (ጣዖታትን) ረዳቶች አድርጉ የያዙት ወደ
 አላህ ማቃረብን እንዲያቃርቡን እንጂ ለሌላ አንገዛቸውም
 (ይላሉ)፤ አላህ በዚያ እነርሱ በርሱ የሚለያዩበት ነገር
 በመካከላቸውም ይፈርዳል፤ አላህ እርሱ ውሸታም ከሐዲ
 የሆነን ሰው አያቀናም።” (አልዙመር 39:3)

እነዚህ ከብዙ በጥቂቱ የተጠቀሱት ማስረጃዎች
 የነገርኩህን የሙሽሪኮችን ሁኔታ ትክክለኛነት ያረጋግጡልሃል፤
 የነበሩበትን የሽርክ እውነታም ያብራሩልሃል። ብዙ ሰዎች
 ምንነቱን ባለማወቅ የሚገቡበት ሽርክም ይኸው ነው።

የቁቡሪዮች ትልቁ ማላላቻ ማምከን

ንደኛዬ፡ “እነዚህ የጠቀስካቸው አንቀጾች በቅድመ
 ኢስላም (በጃሂሊያ) ለነበሩ የዐረብ ሙሽሪኮች የወረዱና ለነሱ
 ብቻ የሚጠቀሱ እንጂ በዛሬ ጊዜ በወሊዮች ኢስትጋላ
 ከሚያደርጉት ሰዎች ጋር ምንም አይነት ግንኙነት የላቸውም።
 በነሱ ላይ በማስረጃነት ሊጠቀሱም አይችሉም።” አለኝ።

ይህቺማ የተጋለጠች ማላላቻና ፋርሽ የሆነች ማስረጃ
 (መከራከሪያ) ነች። አልኩት።

በርግጥ እነዚህ እናቅጽ የወረዱት በዐረብ ሙሽሪኮች ዘመንና እነሱን በማስመልከትም ነበር። ሙሉው ቁርአንም የወረደው በዚያው ዘመን ነበር። ግን ይህ ዘውታሪ የሆነው መጽሐፍ (ቁርአን) በሁሉም ዘመንና ቦታ ላሉ ባሮች እላህ ያስተላለፈው መልዕክት ነው። ትእዛዛቱ ዘውታሪ ስለሆነ መፈፀማቸው ግዴታ ነው። በቁርአን የተከለከሉት ነገሮችም እንደዚሁ ለሁልጊዜ ስለሆኑ ከነሱ መራቁ እስከ አለተ ትንላኤ ድረስ ግዴታ ነው።

የቁርአን መልእክት ወይም ቃል አጠቃላይ እንጂ በአንድ በተወሰነ ምክንያት የተገደበ አይደለም። የአንድ ነገር ፍርድ የሚሄደው ከምክንያቱ ጋር መሆኑን በየትኛውም ቦታና ጊዜ ምክንያቱ ጋር መሆኑና በየትኛውም ቦታና ጊዜ ምክንያቱ ከተገኘ ያ ፍርድ ተፈፃሚ መሆኑ በሁሉም ሙስሊሞች ዘንድ የሚታመንና የፀና ሕግ ወይም መርህ ነው።

የቀድሞዎቹን ሙሽሪኮች ሽርክ አስመልክቶ ይህ የተባለው ምክንያት እነሱ ዘንድ አማለጆች እንዲሆኑላቸው በነሱ ላይ መመካታቸው ነበር። ይህ ደግሞ የዛሬዎቹ ቁቡሪዮች እየፈፀሙት ያሉ ነው። ወሊዮችን መጥራት ፣ ወደ እላህ ዋሲጣ (አገናኛ) እንዲሆኑላቸው በነሱ ኢስቲጋላ ማድረግ። በዚህ የተነሳ ነው ያለምንም ልዩነት በሁለቱም (የቀድሞቹና ባሁኖቹ) ላይ የሽርክ ሐክም (ፍርድ) የሚሰጠው። ምክንያቱም በዓላማም ሆነ በተግባር አንድ ሆነዋልና። እሱም በእላህ ዘንድ አማለጅ እንዲሆንላቸው

በማለት በፋዳላ፣ በእርድና በሰለት ከአላህ ሌላ ወደ ሆነ ነገር መዞር ነው።

“በዚህ ንጽጽሮሽህ (ቂያስህ) መሠረት አንዱን ከሌላው ላትለይ በሁለቱም ወገን ላይ የሽርክ ሐክም (ፍርድ) መስጠትህ ተገቢ ያልሆነና ተቀባይነት የሌለው ንጽጽሮሽ ነው። የማይገናኝ ነገር አገናኝተሃል።” አለኝ።

አሁን ብዙ ደክሜ የቀድሞዎቹን መሽሪኮች ካፈር ያደረጋቸዉ አማላጆችና አገናኞች መያዛቸዉና ወደነሱም በፋዳላ፣ በሰለትና በእርድ መቃረባቸዉ መሆኑን ግልጽ አድርጌልሃለዉ። የዛሬዎቹ የመቃብር አምላኪዎች ይህንኑ መንገድ መሉ በመሉ ስንዝር በስንዝር እንደሚከተሉ አብራርቼልሃለዉ፤ አንተ ደግሞ ሁለቱም በሐሳብና በተግባር አንድ ከመሆናቸዉ ጋር የነዚያ ስራ ኩፍርና ሽርክ ሆኖ አላህ እስከ ዘልዓለሙ በእሣት የሚቀጣበትና የነዚህን ደግሞ አላህ የሚወደውና የሚፈቅድ ተወሱልና ቅጣት የሌለበት የሚያደርገዉ ምንድን ነዉ? ያለዉን ልዩነት ብታብራራልኝ? አልኩት።

“ልዩነታቸዉ በብዙ መልኩ ነዉ።” አለ።

“አንደኛ፡- የቀድሞዎቹ መሽሪኮች ከአላህ ሌላ ይገዛሉ። ይህንንም ማድረጋቸዉን አምነዉ መቀበላቸዉን ቂርአን እንዲህ ሲል ያረጋግጣል፡-

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ

“ወደ አላህ ማቃረብን እንዲያቃርቡን እንጅ ለሌላ አንገዛቸውም (ይላሉ) ፤”

በወሊዮች ተወሰዱ የሚያደርጉት የዛሬዎቹ ሰዎች ግን ከአላህ ሌላ መገዘትን ይፃረራሉ። “እኛ ሙታን ወሊዮችን ስንጠራ (ስንለምን) በነሱ ስንመጀን እነሱን ማምለክን አስበን (ነይተን) ሳይሆን ተወሰዱና ተበሩክ ፈልገን ነዉ” ይላሉ። “እዚህ ላይ ነው በሁለቱ መሀል ያለው ልዩነት።” አለኝ።

የቃላት መለዋወጥ የአንድን ነገር እውነታ አይቀይረውም

ቀደም ሲል እንዳልኩህ ፍርድ(ሐክም) የሚሰጠው ሐሣብና ተግባር ላይ በመመርኮዝ ስለሆነ አንድ ሰው ከራሱ ለመከላከል ለሚጠቀምባቸው ቃላቶች ቦታ አይሰጣቸውም የአንድ ፍርድ መንስኤ ተግባሩ እስከሆነ ድረስ።

ለምሳሌ አንድ ሰው ለጣኦት ሁል ጊዜ ሱጅድ ቢያደርግና፤ ከአላህ ሌላ መገዛትን ደግሞ እንደሚቃወም በአፋ ቢናገር፤ ከአላህ ሌላ አላመለክሁም፤ አላመልክምም ብል ይህ አባባሉ ከዚህ ድርጊቱ ጋር መሽሪክ ነዉ ከመባልና የኩፍር ሐክም በሱ ላይ ከማሰጠት ያድነዋል ወይ? አልኩት።

“እንዴታ... እሱማ ካፈር መሽሪክ ነዉ” አለኝ።

እንግዲያውስ በዛሬዎቹ ቁቡሪዮች ላይም ሊሰጥ የሚገባና ሙሉ በሙሉ ተስማሚ የሆነ ፍርድ ነው። ተግባራቸው ከመሽሪኮች ጉራ አስፈርጆቻቸዋል። ከመሆኑም ጋር ይህንን አይቀበሉም ይክዳሉ።

በነሱና በቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች መሃከል ያለው ልዩነት የቀድሞዎቹ ከአላህ ሌላ ማምለካቸውን ሲያምኑ በጣም ግልጽ መሆናቸው ሲሆን፤ የአሁኖቹ የመቃብር አምላኪዎች ደግሞ በጣም ድብቆችና አሣሣች መሆናቸው ነው። ከአላህ ሌላ እያመለኩ አላመለክንም ብለው መካዳቸውና ለድርጊታቸው ሌላ ስም መስጠታቸው ነው። አልኩት።

ለማሣሣት እየሞከረ “እኔ ቀደም ሲልም እንዳልኩህና ምንጊዜም እንደምለው የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ስራ ከአላህ ሌላ መገዛት ስለ ሆነ ሙሽሪኮች፤ ኩፋሮች ለማባል በቅቷል።”

“ነገር ግን የዛሬዎቹ በወሊዮች የሚመጃኑትና በነሱ ተወሰዱ የሚያደርጉት ወሊዮችን መገዛታቸው ስላልሆነ ሙሽሪኮችና ኩፋሮች መባል አይገባቸውም።” አለኝ።

ሐቅን ከመቀበል ለመሸሽ በሚታደርገው ተደጋጋሚ መከራዎች ብዙ አድክመህኛል፤ እኔ ግን እንዳንተ አይነት ሕሊና ያለው ሰው ሐቅን ላለመቀበል እንደዚህ ይሆናል ብዬ አልገመትኩም ነበር።

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች በአላህ መኖር የማመናቸውን እውነታ የጌትነቱን አሐድነት(ተዉሂድ አል-ሩቡቢያን) ሙሉ በሙሉ መቀበላቸውን፤ የነበሩበት ሽርክ ምን እንደነበረና ሙሽርክ ለመሰኘት ዋነኛው ምክንያት ምን እንደሆነ ተጨማሪ ማብራረያ በማያሻው መልኩ አብራርቼልሃለሁ።

እንደዚሁም የሙታን አምላኪዎችን ሙሽሪኮች ብለን መጥራታችን ዝም ብሎ ሣይሆን ድርጊታቸውን ከቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች እነዚያ ቁርአን ከአንድ ሺህ ሦስት መቶ አመት በፊት ሙሽሪኮች ብሎ ከወሰነባቸው ድርጊት ጋር በማነፃፀር እንደሆነ ዘርዝራልሃለው። በትክክለኛ ንጽጽሮችና ጥልቀት ባለው ምርመራ የዛሬዎቹ የሙታን አምላኪዎች ለወሊዮቻቸው የሚያደርጉት ስለት፣ የሚያቀርቡት እርድ፣ እነሱን መለመን በነሱ መመጃን፣ እነሱን መፍራትና እነሱን መክጀል ከአላህ ሌላ ያለውን ማምለክ እንደሆነ ደርሰንበታል።

ምክንያቱም ይህ ድርጊታቸው በትክክል የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ለወሊዮቻቸው ያደርጉት የነበረውና አላህም ከሱ ሌላ መገዛት እንደሆነ ያፀደቀው በመሆኑ ነው። ነገር ግን አንተ ችክ ብለህ በሁለቱ መሃል የሁክም (ፍርድ) ልዩነት አል ብለህ ትከራከራለህ። ሁለቱም በዓላማና በተግባር አንድ ከመሆናቸውና ከአላህ ሌላ መገዛታቸው አንድ የሚያደርጋቸው ከመሆኑም ጋር እንዲህ ትከራከራለህ።

ይህ አመለካከትህ እስከሆነ ድረስ ዘርዘር አድርገህ እንድትመልስልኝ እምፈልገው አንድ ጥያቄ አለኝ። እሱም፦

ሙሽሪኮች ከአላህ ሌላ ያመለኩትና አላህም በሱ ምክንያት ሙሽሪኮች ብሎ የጠራቸውና ኩፍርን የወሰነባቸው የአምልኮ አደነት ምን እንደሆነ ልታብራራልኝ ትችላለህ?

ከአላህ ሌላ ያለውን መጥራት፣ ከሱ ውጭ ላለው መሃልና ማረድ ትልቁ ሽርክ ነው።

“ለዚህ ጥያቄ መልስ እንድትሰጡ እፈልጋለሁ። ምክንያቱም በሁለቱ መካከል ልዩነት ካለ፣ ያለውን የሁለቱን ልዩነት መረዳት እንድንችልና የአንተን አመለካከት ትክክለኛነት እንድነውቅ ነው። የቀድሞዎቹን መሽርኮች ድርጊት ከአላህ ሌላ ማምለክ ነው ብለህ ፍርድ የሰጠህበትና የአሁኖቹን ቁቡሪዮች ከዚህ ፍርድ ነፃ ያደረክበትን የአመለካከትህን ተክክለኛነት እንደነውቅ መልሱን ሰጠኝ።” አልኩት።

እዚህ ላይ ግራ ተጋባ። ጥያቄው ጀርባውን የሚለበልብ ጅራፍ መሰለው። ጥያቄው በሁለቱ የወፍጮ ድንጋዮች መሃል አሰገባው። ነገር ግን እጅ አልሰጠም። ይሁን እንጂ እጅግ ግራ ከመጋበቱ የተነሳ በውይይታችን ወቅት ላለመቀበል ሲሸሽ የነበረውን እውነታ ተቀበለ።

እንዲህ አለ፡- “በርግጥም መቀበሉ ግዴታ የሚሆን እውነታ አለ፤ እሱም የቀድሞዎቹ መሽርኮች ጣዖቶቻቸው እንደማይፈጥሩ፣ እንደማይረዝቁ፣ ሕያው እንደማያረጉ፣ እንደማይገድሉ፣ ክፉን ነገር እንደማይመልሱና መልካም ነገር እንደማያሰገኙ ከማወቃቸው ጋር በጽዓእ፣ በእርድ፣ በሰለት፣ በጠዋፍና በመሳሰሉት የአምልኮና የመቃረቢያ አይነቶች ወደነሱ ከመቃረብ ባሻገር ለጣዖቶቻቸው የሚያደርጉት ነገር ያለመኖሩ ነው።”

“ይህን ሲያደረጉላቸው ትልቁ ዓላማቸው ጣኦታት ስራቸውን ወደውላቸው ወደ አላህ እንድያቃርቡዋቸውና አላህ ዘንድ አማላጅ ሆነውላቸው የአላህን እዝነት (ራሀመት)ና ጥበቃውን እንድያስገኙላቸው ነው።”

“አላህ ሙሽሪኮች ብሎ የጠራቸውና የኩፍርን ሑክም የሰጣቸው የማልክድሀና በግልጽ የምናገረው ከአላህ ሌላ የማምለካቸው እውነታ ይህ ነው።”

“የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች የነበሩበት የሽርክ እውነታ ይህ መሆኑን አላዉቅም ነበር፤ ይህንን የተረዳሁት አሁን ካደረግነው ውይይት ነው።” አለ።

ትልቅ ነገር ነው! ከዚህ ሁሉ ክርክር በኋላ በአንድ ዋነኛ ነጥብ ላይ ተስማምተናል ማለት ነው። እሱም የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች የነበሩበት አምልኮ ምን እደነበር መወሰን ነው። ይህ ማለት ደግሞ ዱአእ፣ እርድ፣ ጠዋፍ፣ ስለት፣ መዋረድና መተናነስ አምልኮ መሆኑን ትቀበላለህ ማለት ነው። አልኩት።

በዛሬዎቹ ቁቡርዮችና በቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች መካከል

ምንም ልዩነት የለም

ለዚህ ጥያቄ ትክክለኛ መልስ ሰጥተሃል። አሁን ደግሞ ሌላ ጥያቄ አለኝ። ልክ የመጀመሪያውን በመልስክልኝ መልኩ ይህንንም ግልጽነት በተሞላበት ሁኔታ እንድትመልስልኝ እፈልጋለሁ።

የዛሬዎቹ ቁቡርቶች ሙታን ወሊዮቻቸውን ስራቸውን እንዲወዱላቸውና አላህ ዘንድ እንድያማልዱዋቸውና ሽፋኑ እንድያስገኙላቸው በዱአእ፣ በእርድ፣ በሰለት፣ በመተናነስና በፍርሃት ይማፀኑዋቸው የለም ወይ? አልኩት።

“ይህማ በጭራሽ ሊካድ የማይችል ተጫባጭ ባህሪያቸው ነው።” አለ።

እንግዲያውስ በዚህ ረገድ ሁለቱም ወገን እኩል መሆናቸውን ተማመን ማለት ነዉ። ቁቡርቶች በዱአእ፣ በመተናነስ፣ በእርድና በጠዋፍ ወሊዮቻቸውን እንደሚማፀኑ ሁሉ የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ደግሞ ከአላህ ሌላ ለሚያመልክቷቸው ጣኦታት ያደርጋሉ። ይህም ማለት ደግሞ ሁለቱም ወገን በአምልኮ ከአላህ ሌላ ወዳለዉ ይሄዳሉ (ይዞራሉ) ማለት ነዉ። ይህ ነዉ እንግዲህ አላህ ሐራም ያደረገዉ ሽርክ።

“በአላማ፣ በሐሣብና በተግባር ከቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ጋር እኩል የሆኑት እነዚህ ቁቡርቶች በዚህ ድርጊታቸው በአላህ እንዳሻረኩ አምነህ ለመቀበል የሚያግድህ ነገር ይኖራልን? አልኩት።

ጣኦታትን በመጥራትና ወልዮችንና ሷሊሆችን በመጥራት

መካከል ልዩነት ይኖራልን?

“አዎን፣ ይህንን ለመቀበል የሚያገደኝ አለ። እሱም የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች የሚጠሯቸው በእጃቸው

የሰሩዋቸውንና አላህ ዘንድ ምንም ክብርና ቦታ የሌላቸውን ሲሆን ቁቡርዮች (በናንተ አጠራር) ግን የሚጠሩአቸውና የሚመጅኑባቸው አላህ ዘንድ ክብርና ቦታ ያሉዋቸውን ወልዮችና ሷሊሆችን ነው። አላህም እንዲህ ብሎዋል፡-

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“ንቁ! የአላህ ወዳጆች በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም ፤ እነሱም አያዝኑም።” (ዩኑስ 10:62)

“ሙሽሪኮች አማልክት አድርገው በመያዝ በሚያመልካቸው ድንጋዮችና ታቦታት መካከልና ጠሪዎቻቸው ከአላህ ሌላ አማልክት ናቸው ባሉዋቸው ወሊዮችና ሷሊሆች መካከል ያለው ልዩነት ትልቅ ነው።” አለ።

ወደ ሐቅና ትክክለኛው መንገድ የሚያደርሰውን ጉዳና ይዘሐል ብዬ ተስፋ አድርጌ ነበር። ነገር ግን እንተ በጣም በሚያሳዝን ሁኔታ ተመልሰህ ታጥቦ ጭቃ ሆነሃል። የማምታቻ መንገድ በመከተል ውይይታችንን ከንቱና ዞሮ እዚያው አድርገህዋል።

ይህ እንተ ያደረከው ክፍፍል በጣም ሞኝነትና ጅልነት የተሞላበት ነው። የማሳመኛ ነጥብህ ከድክመት የመነጨና እንኳን ለመቀበል ቀርቶ ለማስማትም የሚያስጠላ ነው።

በመላው ሙስሊም ህብረተሰብ ዘንድ የሚታወቀውና እንደ መርህ የሚታየው በማንኛውም የአምልኮ አይነት

ከአላህ ሌላ ወዳለው ነገር መዞር (አምልኮን ለሌላ ማድረግ) በአላህ መካድና ከኢስላም የሚያስወጣ ሽርክ መሆኑ ነው።

በዚህ ረገድ አምልኮው የሚደረግለት ነገር፣ የተላከ ነቢይም ይሁን፣ ወደ አላህ ቅርበት ያለው መልእክም ይሁን፣ ቅዱስ የሆነ ወሊድም ይሁን፣ ምንም የማይሰማ ድንጋይም ይሁን፣ አመፀኛው ሽይጣንም ይሁን ሁሉም እኩል ናቸው። ምንም ልዩነት የላቸውም። በዚህ ነጥብ ላይ ሁለት መስሊሞች እንኳ አይለያዩበትም። ዱአእ፣ እርድ፣ ስለትና፣ ጠዋፍ አምልኮ መሆናቸዉን በዚህ ውይይታችን ውስጥ አምነህ ነበር።

መሽሪኮች ለጣላታቸዉ የሚያደርጉትን የአምልኮ ተግባራት ሽርክና ኩፍር ነዉ ማለትህና ያሁኖቹ የሙታን አምላኪዎች በዚሁ መልኩ ለወሊዮቻቸው የሚያደርጉትን አምልኮ፣ አምልኮ አይደለም፣ ሽርክም አይደለም፣ ማለትህ እውነትን ከመቀበል መዞርና እንደ ፀሐይና ዉረቃ ቁልጭ ብሎ የሚታየውን እውነታ ለመካድ መሞከር ነው።

ይህ አንተ ያደረከዉ ክፍፍል ከቁርአንም ሆነ ከሐዲስ የሚደግፈው ማስረጃ የለዉም። የሰዉ አእምሮም የሚቀበለዉ አይደለም። ባይሆን ይህንን የምትናገረው የእምብተኝነትና የኩራት መንፈስ ተጠናዉቶህ ነዉ። ይህን ሁሉ ውይይት ካደረግን በኋላ የእምቢተኝነትና የኩራት ምርኮኛና መስዋዕት የምትሆን አይመስለኝም ነበር። አልኩት።

“እኔ የእምቢተኝነት ምርኮኛና የኩራት ተገዢ አይደለሁም፤ ነገር ግን እኔም እንዳንተው የማምንበትንና

የመሰለኝን የመግለጽ መብት ያለኝ ሰጧል ነኝ። ይህ ደግሞ እስከ መቴጪያም የማምንበት ጉዳይ ነው። እንደዚሁም ደግሞ በውይይታችን ላይ ግልጽ እንድንሆንና የግል ስሜታችንን ወደ ጉን እንድንተው በውይይታችን መግቢያ ላይ የተስማማንበት ጉዳይ ስለሆነ ስሜታዊ እንዳትሆንና የመሰለኝን ሁሉ የመግለጽ መብቴን ብትተውልኝ ደስ ይለኛል።

እኔ የምልህ ካልተዋጠልህ የማፍረስና በምታምንበት ማስረጃ አስደግፈህ ያለመቀበል መብትህ የተጠበቀ ነው። ይህ ደግሞ መሆን ያለበት ያለምንም ድንፋታና ቀለል ባለ አገላለጽ ነው። ምክንያቱም ድንፋታና መጥፎ አገላለጽ በውይይታችን ላይ አሉታዊ ተጽኖ ስለሚኖረውና ይህን ሁሉ ወይይት ክርክር ያደረግንበትን አላማ ዉጤት አልባ ስለሚያደርገው ነው።” አለ።

እኔም በውይይት ወቅት ስሜታዊነትና ድርቅ ያለ አገላለጽ ለዉጤት የማያበቁ በመሆናቸው ላይ እኔም ካንተ ጋር ነኝ። በተቻለኝ መጠን ጥመት ነው ከምለው ነገር ውስጥ ላወጣህ ከልብ እጥራለሁ። አልኩት።

የቀድሞዎቹ መሽሪኮች ሽርክ ወሊዮችንና ሷሊሆችን

በማምለካቸው እንጂ በሌላ አልነበረም።

ምንም እንኳን አንተ የሁለቱ ወገኖች ሐክም የተለያየ ነው ማለትህን ብትገፋበትም፤ ማስረጃህ (በትክክለኛው አገላለጽ ማሣሣቻህ) የቀድሞዎቹ መሽሪኮች ጣዖቶቻቸውን ከድንጋይ ቀርጸው ወደ አላህ ያቃርቡናል ማለታቸውና፤

የዛሬዎቹ የሙታን አምላኪዎች ደግሞ በአማላጅነት የሚጠሯቸው ወሊዮችንና ሷሊሆችን ነጩ የሚለዉ ነጩ። እኔ ግን ይህንን ደካማ ማሣሣቻህን በበቂ ማስረጃ ውድቅ አድርጌ፤ የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች እንደ ዛሬዎቹ ቁቡሪዮች መሆናቸዉን ላረጋግጥልህ እችላለሁ። እነሱኮ የሚያርዱላቸው፤ የሚላሉላቸው፤ የሚጠውፉአቸው፤ የሚጠሯቸውና የመሳሰሉትን የአምልኮ ተግባራትን የሚያደርጉላቸው መልካምና ቅዱሳን ናቸው ብለው ለሚያምኑባቸው ከሰው ልጆች ለሆኑ የአላህ ባሮች እንጂ ለሌላ አይደለም። እውነታው ከታየ እነሱ ይገዟቸው የነበሩት ወሊዮችንና ሷሊሆችን እንጂ ሌላ አልነበረም።

ጣኦታትንና ታቦቶችን ራሳቸውን ሳይሆን የሚያመልኩት እነሱን የሚወክሉዋቸዉን እንደ (የጉስ፤ የዑቅ፤ ወድ፤ ነስር፤ ሱዋዕ፤ ላትና ዑዛ) የመሣሠሉትን ነጩ።

የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች እንደ ዛሬዎቹ ቁቡሪዮች ወሊዮችንና ሷሊሆችን ይገዙና ከአላህ ሌላ አማልክት አድርገው ይደዟቸው እንደነበር ማስረጃው ያለው ቁርአን ውስጥ ነው። እናንተ ግን አትመሩበትም። አላህ እንዲህ በማለት ገልጾዋል፡-

إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
عِبَادُ أُمَمٍ مُّثَلٍ قَدْ خَلَوْا لَهُمْ
فَلَيْسَ جِئُوا الْكُفْرَانِ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٤﴾

“እነዚያ ከአላህ ሌላ የምትጠሯቸው ብጤዎቻችሁ ባሮች (ተገዢዎች) ናቸው፤ እውነተኛችሁ እንደሆናችሁ ጥሩዎቸውና ለናንተ ይመልሱላችሁ ፤ (አይችሉም)።” (አል-አዕራፍ 7:194)

مَثَلُ الَّذِينَ

أَتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنَكَبُوتِ
أَتَّخَذَتْ يَتِيمًا وَلَدًا وَهِيَ الْبُتُوتُ لَبِثُ الْعَنَكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

“የነዚያ ከአላህ ሌላ ረዳቶችን (ጣላታትን) የያዙ ሰዎች ምሳሌ ቤትን እንደሰራች ሸረሪት ብጤ ነው ፤ ከቤቶችም ሁሉ በጣም ደካማው የሸረሪት ቤት ነው ፤ ቢያውቁ ኖሮ (አማልክት አድረገው አይገዟቸውም ነበር)።” (አል-ዐንከቡት 29:41)

ደግሞም በሁሉም ዘመንና ስፍራ ላሉት ባሮች አጠቃላይ የሆነ የአምልኮ (የዲባደ) መመሪያ ሲያስቀምጥ አላህ እንዲህ ይላል፡-

أَيُّ

لِلَّهِ الَّذِينَ الْخَالِصُونَ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ

“ንቁ! ፍጹም ጥሩ የሆነው ሃይማኖት የአላህ ብቻ ነው። እነዚያም ከርሱ ሌላ (ጣላታትን) ረዳቶች ያያዙት ወደ አላህ

ማቃረብን እንዲያቃርቡን እንጂ ለሌላ አንገዛቸውም (ይላሉ)፤
 ... ” (አል-ዙመር 39:3)

أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا

“... ለነፍሶቻቸው ጥቅምንም ጉዳትንም የማይችሉን ረዳቶች ከርሱ ሌላ ያዛቸሁን? በላቸው፤ ... ” (አል-ሪዕድ 13:16)

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي
 أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعِندَنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٥﴾

“እነዚያ የካዱት ባሮቼን ከኔ ሌላ አማልክት አድርገው መያዛቸውን (የማያስቆጣኝ አድርገው) አሰቡን? እኛ ገሀነምን ለከሐዲዎች መስተንግዶ አዘጋጅተናል።” (አል-ከሐፍ 18:102)

أَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ

“ከርሱ ሌላ ረዳቶችን ያዙን? (ረዳቶች አይደሉም)፤ አላህም ረዳት እርሱ ብቻ ነው።” (አል-ሹራ 32:9)

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أُتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

“ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ ከሆነው አላህ ሌላን አምላክ እይዛለሁኝ? በላቸው ፤ ... ” (አል-አንዓም 6:14)

እነዚህ የቁርአን አናቅጽ የቀድሞዎቹ መሽሪኮች ልክ እንደዛሬዎቹ የሙታን አምላኪዎች ወደ አላህ ያቃርቡናል፤ ያማልዱናል በማለት ወሊዮችንና ሷሊሆችን ይጠሩ፤ ከነሱም ውስጥ አማልክት አድርገው በመያዝ በዱዓእ፤ በእርድ በነዝር፤

በጠዋፍ፣ በመፍራት (ኸውፍ) እና በመከጀል (ረጃእ) ሲገዟቸው የነበሩ መሆናቸው ያረጋግጣሉ። አልኩት።

ሙሽሪኮች ያመልካቸው የነበረው ጣዖታትን እራሳቸውን አይደለም።

እንደ ላት፣ ዑዛ፣ መናት የጉሥ፣ የዑቅና ነስር የመሳሰሉት ጣኦታት የሚወክሉት እነዚያን ወሊዮችና ሷሊሆችን ነው፤ እነዚህ ስሞች የወሊዮችና የሷሊሆች ስሞች ናቸው። ታዲያ የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮች ልክ እንደዛሬዎቹ ቁቡርዮች፣ ጣኦታትን ሳይሆን የሚያመልኩት መልካም ሰዎች ናቸው ወይም ወሊዮችና ሷሊሆች ናቸው ብለው የሚጠረጥሩዎቸዋል። በነሱ ስም እነዚህ ጣኦታት የተሰየሙባቸዋል ሰዎች ናቸው።

በዚህም ሁለቱም (የቀድሞዎቹ ሙሽሪኮችና የአሁኖቹ ቁቡርዮች) ወሊዮችን በማምለክ ረገድ አንድ መሆናቸው ግልጽ ይሆናል። በሁለቱ መካከል ያለው ብቸኛ ልዩነት ሙሽሪኮቹ የአምልኮ ተግባራታቸውን የሚያከናውኑት የወሊዮችን ስም በያዙት ሐውልቶች ዙሪያ፣ አስበውት የሚሄዱና የሚዞሩትም ወደ ሐውልቶቹ ሲሆን፣ የዛሬዎቹ ቁቡርዮች ደግሞ በሐውልቶቹ ምትክ የወሊዮችን ስም በያዙ ደረሃዎችና በታዎች ዙሪያ ነው፤ የአምልኮ ተግባራቶቻቸውን የሚፈጽሙት፣ አስበውት የሚሄዱትና የሚዞሩበትም ወደ መቃብሮቹና በታዎቹ ነው። ታዲያ እውነተኛው አላማ

ወይም በእውነት የሚፈለጉት እነዚህ ሐውልቶች ወይም መቃብሮች የተሰየሙባቸው ሰዎች ናቸው።

አሁን ለምሳሌ አንድ የበደዊን መካነ መቃብር ዘየርኩ የሚለውን ሰጢ ከየት ነጢ የምትመጣጡ ብለህ ብትጠይቀጡ ከሰይድ በደዊ ዘንድ ነጢ ይለሃል። እሱ የመጣው ከበደዊ ዘንድ አይደለም። በደዊን አላየዉም፤ አያጠቀሙም ነገር ግን እሱ የሚመጣጡ በበደዊ ስም ከተሰየመጡ የመቃብር ስፍራ ወይም ታቦት ዘንድ ነጢ። የቀድሞዎቹ መሽሪኮችም ይህንን ነጢ ሲያደርጉ የነበሩት። እነሱም በቀጥታ ወደ ላት ፣ የጉሰና የዑት ሄደጡ ሣይሆን የነዚያን ወሊዮች ወይም ወሊይ ናቸው ብለው የገመቱዋቸውን ሰዎች ስም ወደ ያዙት ሐውልቶችና ጣዖታት ነበር ይዞሩና ይሄሩ የነበሩት። አልኩት።

ጣዖታት የቅዱሳን ሰዎች ስሞች እንጂ ሌላ አይደሉም

ጓደኛዬ አንዲህ አለኝ፡- 'የፊተኞቹ መሽሪኮች /ጣላታዉያን/ ከድንጋይ፣ ከወርቅ ወይም ከነሐስ የተሰሩትን ጣላታት፣ ሐውልቶችና ቅርፃ-ቅርጽ እራሳቸውን ላለማምለካቸውና የሚያመልኩትም እነዚህ ሐውልቶችና ቅርፃቅርፆች በስሞቻቸው የተሰየሙትን ወሊዮችና ቅዱሳን ሰዎች ለመሆናቸው ምን ማስረጃ አለህ?'

እንዲህ አልኩት፡- መገንዘብ የምትችል ብትሆን ኖሮ ይህ ነገር ግልጽ ማስረጃ ያለጠ ለመሆኑ ካለፉት የቂርአን አንቀጾች መረዳት በቻልክ ነበር ፣ ባላለፍነጢ ጢይይታችን ጢስጥ የፊተኞቹ መሽሪኮች ወሊዮችንና ቅዱሳን ሰዎችን

እንጂ ሌላን እንደማያመልኩ በግልጽና በማያጠራጥር ሁኔታ የሚገልጹትን የቁርአን አንቀጾች አቅርቤልሃለሁ።

ይሁን እንጂ ይበልጥ ግልጽ ለማድረግና ማሥረጃውን ለማስፋት ያክል፤ እንዲሁም ጥርጣሬህን ሁሉ ለማስወገድ ስል ይህንን ንግግሬን የሚያጠናክርና እንተም በያዝከው አመለካከትህ እንድትገፋበት እያደረገህ ያለውን ጥርጣሬህን ሙሉ በሙሉ የሚያስወግድልህን ማስረጃ በአላህ ፈቃድ አወሳልሃለሁ።

የጉሥ ፣ የዑቅና ነስር ከኑሕ ሕዝቦች ዉስጥ ቅዱሳን ሰዎች (ሲሊሆች) ነበሩ

1. ቡኻሪ የሚከተለውን የኢብን ዐባስ ንግግር ዘግቦልናል፡-
“ከኑሕ ሕዝቦች ዉስጥ የነበሩ ጣዖታት

ዐረብ ዉስጥ ሆኑ። በደዉመተል ጀንደል የሚገኘዉና “ወድ” የሚባለዉ ጣዖት የከልብ ጉሣ ጣዖት ነበር። “ሱዋዕ” የሁዘይል ጉሣ ጣዖት ነበር። “የጉሥ” ደግሞ የሙራድ ጉሣ ከዚያ በሰበእ (ሳበ) በሚገኘው ሐውፍ ወይም ጀርፍ በሚባል ቦታ የበኒ ገጢፍ ጣዖት ሆነ። “የዑቅ” የሀመዳን ጉሣ ጣዖት ነበር። “ነስር” የሒምየር ጉሣ የዚልከላዕ ዘሮች ጣዖት ነበር። ሁሉም ከኑሕ ሕዝቦች የሆኑ የቅዱሳን ሰዎች ስሞች ናቸዉ። እነሱ ሲሞቱ ሰይጣን መጣና ቅዱሳኑ ሰዎች ይቀመጡባቸዉ በነበሩት ቦታዎች ላይ ድንጋይ እንዲተክሉ (ሐዉልት እንዲሰሩ) እና ሐዉልቶቸንም በቅዱሳኑ ሰዎች ስሞች እንዲሰይሙዋቸዉ

ሰዎችን አነሳሳ። በሰይጣን ራዕይ መሠረት ሰዎች ይህንን አደረጉ። በዚያን ወቅት ሐዉልቶቹ አልተመለኩም ነበር። የኋላ ኋላ ግን የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ሲያልቁና እዉቀትም ሲጠፋ ተመለኩ።¹

2. “አልአስናም” በተሰኘው መጽሐፉ ዉስጥ ገጽ 52 ላይ አልከልቢም ከኢብን ዐባስ ቃል ጋር የሚመሳሰል ቃል እንደሚከተለው አስፍሯል። “ ከዚያም ሦስተኛው ክፍለ ዘመን ሲመጣ ከኛ በፊት የነበሩት ሰዎች እነዚህን ነገሮች (በቅዱሳን ሰዎች ስሞች የተሰሩትን ጣዖታት) ያከበሩትና ያላቁት በአላህ ዘንድ እንደሚያማልዷቸው ስለ ከጀሉ ነዉ እንጂ ለሌላ አይደለም በማለት ያመልኳቸው ጀመር።”

3. ወድ፣ ሱዋዕ፣ የጉሥ የዑቅና ነስር ስለሚባሉት ጣዖታት አስመልክቶ ሙሐመድ ቢን ካዕብ እንዲህ ብሏል፡- “እነዚህ በአደምና በነሐ ዘመናት መካከል ያሉ የቅዱሳን ሰዎች ስሞች ናቸው። እነሱ ከሞቱ በኋላ የነሱን ፈለግ የሚከተሉና በአምልኮ ተግባራትም እነሱ የያዙትን ነገር የሚይዙ ተከታዮች ነበሩ። ኢብሊስ ወደነዚህ ተከታዮች በመምጣት ምስሎቻቸውን ብትሰሩ ለዲባዳ የበለጠ ጉጉት ያሳድርባችኋል አላቸው። ኢብሊስ በነገራቸው መሠረት ምስሎቻቸውን ሠሩ።

1. ከአላህ ሌላን የማምለክ ተግባር ነዉ በማለት አላህ(ሱዉ) በመሽሪኮች ላይ የጠላቸዉ ነገሮች ዱዓ(ልመና)፣ ማረድ፣ ስለት(ነዝር) ፣ ፍራቻና ክጃሉት የመሳሰሉትን የአምልኮ ተግባራት ከአላህ ሌላ ላሉት በወሊዮችና በሷሊሆች ስሞች ለተሰየሙት ጣዖታት ማዋላቸዉ መሆኑ ካላለፍነዉ ወደይታችን ግልጽ ይሆናል።

ከዚያም ከነሱ(እነዚህን ምስሎች ከሰሩት ሰዎች) በኋላ ሌላ ትውልድ መጣ። ከዚያም ኢብሊስ ወደ አዲሱ ትውልድም መጣና “ከናንተ በፊት የነበሩት ሰዎች እነዚህን ምስሎች ይገዟቸዋል ነበር” አላቸዉ። ከዚያም ይገዟቸዉ ጀመር።

የጣዖት አምልኮት የተጀመረው መች ነው?

የጣዖት አምልኮት የተጀመረው ከዚያ ነበር ፣ እነዚያ ጣዖታት በነዚያ ቅዱሳን ሰዎች ምስል ስለተሰሩ በነሱም ሰሞች ተሰየሙ። ኢብኑ ጀሪር ይህን ሙሐመድ ቢን ቀይስ የተናገረውን እንደሚከተለው ዘግቧል፡-

“እነሱ በአደምና በኑሕ ዘመን መሀከል የነበሩ ቅዱሳን ሰዎች (ሷሊሒን) ነበሩ ፣ በነሱ የሚመሩ ተከታዮች ነበሯቸው፤ እነዚህ ተከታዮች “በምስል ብናስቀምጣቸው ይበልጥ እንድንገዛቸው ያነሳሳነል” ብሎ ሳሉዋቸው።

ይህንን አቋም ዒክሪማ ፣ አልደሓክ ፣ ቀታዳና ኢብኑ ኢስሓቅም ደግፈወታል።

አል-ላት ለሐጃጆች በሶ የሚሰራ ሰዉ ነበር

4. አል-ላት ተብሎ ስለሚታወቀዉ ጣዖት ቡኻሪ ከኢብኑ ዐ ባስ የሚከተለዉን ዘግቧል፡- “አል-ላት ለሐጃጆች በሶ የሚሰራ ሰዉ ነበር።” ኢብኑ አልከልቢ “አልአስናም” በተሰኘዉ መጽሐፉ ዉስጥ በገጽ 16 እንዲህ ብሏል፡- “አል-ላት በጧኢፍ

ይገኝ ነበር፤ (መመለክ የተጀመረውም) ከመናት በኋላ ነበር።
 ባለአራት ማእዘን ቋጥኝ ነው፤ አንድ አይሁዳዊ በሱ አጠገብ
 በሶ ይሰራ ነበር። ይህም ከኢብን ዐባስ ንግግር ጋር
 ይመሳሰላል፡ (አል-ላት ማለት በሶ አበስባሽ ማለት ነው)

5. “አልሚለል ወንኒሐል” በተሰኘው መጽሐፉ ዉስጥ
 አሽሸህረስታኒ እንዲህ ይላል፡-

ጣዖታት የሚደረጉት በቦታው የሌለ ግን ይመለክ የነበረ ሰው
 ነበረበት ተብሎ በሚገመት ቦታ ላይ ነው፤ ከዚያም በሱ
 ምስልና ቅርፅ የተሰራው ጣዖት በሱ ምትክ ይመለካል፤ ይህ
 ካልሆነማ አንድ አዕምሮ ያለው ሰው እንጩት ጠርቦ ምስል
 በመሥራት አምላክ ነው ብለው እንደማያምን በትክክል
 እናውቃለን። ነገር ግን ሰዎች ያለ አላህ ፈቃድ ያለማስረጃና
 ማረጋገጫ ወደነዚህ ጣዖታት (በዲባዳ) ፊታቸውን ማዞር
 ሲያዘወትሩ፤ ጉዳዮቻቸውንም ከጣዖቶች ጋር ሲያስተላስሩ
 (እነሱ ይፈጽሙልናል ሲሉ) ይህ ድርጊታቸው ዲባዳ ሆነ።
 ጉዳዮቻቸውን እንዲፈጽሙላቸው ከነሱ(ከጣዖቶች)
 መጠየቃቸው ደግሞ አምላክነትን ለነሱ ማረጋገጥ ነው።
 ስለዚህም ድርጊታቸው እንዲህ ይሉ ነበር፡-

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ

“... ወደ አላህ እንዲያቃርቡን እንጂ ለሌላ
 አናመልካቸውም...”
 (አል-ዙመር 39:3)

ከዚህ በኋላ (ይህ ሁሉ ማስረጃ ከተነገረህ በኋላ) ጣዖታት የተሰሩት በነዚያ ሕዝቦቻቸው መልካም ሰዎች መሆናቸውን ባመነባቸውና በወደዷቸው ሰዎች ስም መሆኑንና የሚመለከትም እነሱ ራሳቸው ሳይሆኑ ለነዚያ በስሞቻቸው ለተሰሩት ሰዎች ሲባል መሆኑን ቅንጣት ታክል ትጠራጠራለህ?? አልኩት።

በመጽሐፉ አዘጋጅ የተፈታው የቀብር አምላኪ ትልቁ ችግር

ንደኛዬ እኔ እስካሁን ባቀረብኩለት ማብራሪያ ምክንያት እጅ የመስጠት ምልክት እየታየበት ግን ነገሩ አሁንም ብዙ ችግሮች አሉበት።” አለ።

እኔም፡- ያስቸገረህን ነገር ግለጽልኝ ፡ በአላህ ፈቃድ በዚህ ነጥብ ላይ ያስቸገረህን ሁሉ አብራራልሃለሁ። አልኩት። እሱም “እስከ አሁን ባመጣሃቸው የቁርአን አንቀጾችና የቀደምት ምሁራን ንግግሮች የፊተኞቹ መሸሪኮች ወሊዮችንና ሷሊሆችን እንጂ ሌላን እንደማያመልኩ ለማረጋገጥ እንደምትፈልግ ግልጽ ነዉ፤ በዚህ ደግሞ አንተ እንደምትላቸው “ቁቡሪዮን” (ቀብር አምላኪዎች) ወሊዮችንና ሷሊሆችን እንደሚያመልኩ በ“ቂያስ” ለማረጋገጥ ፈልገህ እንደሆነ ግልጽ ነው።”

“ነገር ግን ካቀረብካቸው አንቀጾች ዉስጥ የቀድሞዎቹ መሸሪኮች በእዉነት የሚያመልኩት ጣዖታትን ራሳቸውን መሆኑን የሚገልጹ አንቀጾች አሉ። በእዉነት የሚያመልኩት ጣዖታትን ሳይሆን በስሞቻቸው የተሰየሙባቸውን ወሊዮችና ሷሊሆች ቢሆን ኖሮ አላህ ይህን እዉነታ በገለፀልን ነበር።

እነዚያን ወሊዮች እንጂ ሌላን የማይገዙና ጣዖታትም በአላህ ዘንድ እንደሚያማልዷቸው ባይተማመኑባቸው ኖሮ ቁርአንም ሙሽሪኮችን ሲወቅስ ወቀላው ወሊዮችን በመገዛታቸው ብቻ ላይ የተወሰነ በሆነ ነበር።”

“ነገር ግን በዚህ ጉዳይ ላይ ቁርአን ዉስጥ ለሙሽሪኮች የተደረጉት አብዛኞቹ ማስጠንቀቂያዎችና ወቀላዎች የተመረኮዙት ሙሽሪኮች ጣዖታትን እንዳያመልኩ የሚል ነዉ። አስናም፣ አዉሳን፣ አንሳብ እንዳያመልኩ የሚል ነዉ።

فَاَجْتَنِبُوا
الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٥﴾

“... ከጣዖታትም ርክሰት ተጠንቀቁ፣ ሐሰትንም ቃል ራቁ።”
(አል-ሐጅ 22:30)

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا

“ ከአላህ ሌላ የምታመልኩት ጣዖታትን ብቻ ነዉ፣ ዉሸትንም ትቀጣጥፋላችሁ።...” (አል-ዐንከቡት 29:17)

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

“ (ኢብራሂም) አለም፡- ከአላህ ሌላ ጣዖታትን (አማልክት አድርጋችሁ) የያዛችሁት በቅርቢ ተ (በዓለማዊ) ሕይወት በመካከላችሁ ለመዋደድ ብቻ ነዉ።...”
(አል-ዐንከቡት 29:25)

فَاتُوا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامِهِمْ

“..... የራሳቸውን ጣዖታት በማምለክ ላይ በሚዘወትሩ ሕዝቦች ላይ አለፉም፡.....” (አል-አባራፍ 7:138)

وَإِذْ

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ

أَنْ نَعْبُدَ إِلَّا أَصْنَامًا ﴿٢٥﴾

“ (ኢብራሂምም ባለ ጊዜ አስታወሰ)፡- ጌታዬ ሆይ! ይህንን አገር (መካን) ፀጥተኛ አድርገው፤ እኔንም ልጆቼንም ጣዖታትን ከመገዛት አርቀን፡” (ኢብራሂም 14:35)

﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَنَّهُ اتَّخَذَ أَصْنَامًا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ

“ ኢብራሂምም ለአባቱ አዘር ጣዖታትን አማልክት አድርገህ ትይዛለህን? ... ባለ ጊዜ(አስታወሰ) ” (አል-አንዓም 6:74)

﴿٢٦﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا مِنْ شَجَرٍ

“ጣዖታትን እናመልካለን፤ እርሷንም በማምለክ ላይ እንቆያለን፤ አለ፡፡” (አል-ሹባራ 26:71)

﴿٢٧﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْرِينَ

“በአላህም እምላለሁ፤ ወደ ኋላ ዞራችሁ ከሄዳችሁ በኋላ ጣዖቶቻችሁን ተንኮል እሰራባቸዋለሁ(አለ)፡፡”

(አል-አንቢያ 21: 57)

❖ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا

بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

“ለኢ-በራሂምም ከዚያ በፊት ቅን መንገዱን በእርግጥ ሰጠነው፤ እኛም በርሱ (ተገቢነት) አዋቂዎች ነበርን። ለአባቱና ለሕዝቦቹ ይህኛ ቅርጽ ቅርጽ ያቺ እናንተ ለርሷ ተገዢዎች የሆነችሁት ምንድንናት? ባለ ጊዜ (መራነው)።” (አል-አንቢያ 21:51-52)

“እነዚህ የቁርአን አናቅጽ ሙሽሪኮች ይገዟቸዉ የነበሩት ጣዖታትን ራሳቸዉን ለመሆኑ በግልጽ ያስረዳሉ። ስለዚህም ነዉ ወሊዮችን ማምለክ እንደተከለከለ ሁሉ ጣዖታትንም ማምለክ በግልጽ የተከለከለው።” አለ።

ጣዖታትን ማምለክ ወሊዮችን ማምለክ ነዉ

እንዲህ አልኩት፡- አዎን! ጣዖታትንና ወሊዮችንም ማምለክ በርግጥ ተከልክሏል። ይህ ደግሞ በቁቡሪዮች ላይ ከአላህ ሌላ የማምለክ ፍርድ ያሰጠል ፣ ምክንያቱም ወሊዮችን እያመለኩ ነውና። በቁርአን ዉስጥ ከአላህ ሌላን ማምለክ የከለከለበት ጣዖታትን አጣምሮ በማዉላት ወሊዮችን ሳይጠቅስ ያለፈ ቢሆን እንኳ ቁቡሪዮችን ከወሊደ አምላኪዎች እንቆጥራለን፤ ምክንያቱም እነዚያ ወሊዮች ከአላህ ሌላ (አማልክት)

ናቸዉና። ሙሽሪኮች ለጣዖቶቻቸዉ የሚፈጽሙትን የአምልኮ ተግባራት ማለትም ዱዓ፣ ማረድ፣ ስለት፣ ፍራቻ፣ ክጃሎት የመሳሰሉትን ተግባራት ቁቡሪዮችም ለእነዚያ ወሊዮች

ነገር ግን ከአሁን በፊት በግልጽ ማስረጃዎች እንዳብራራሁልህ እርግጠኛዉ ነገር ሙሽሪኮች የሚያመልኩት ወሊዮችንና ሷሊሆችን ራሳቸዉን መሆኑ ነዉ። ጣዖታትንና ቅርጻቅርጾችን የሚያመልካቸው በእዉነት የሚያመልካቸዉን ወሊዮችና ሷሊሆች በመወከልና በነሱ ስሞች ጣዖታትን በመሥራት ነዉ እንጂ በእዉነት የሚገዙት ጣዖታትን አይደለም።

ስለዚህም አላህ (ሱወ) አንዳንዴ ጣዖት አምላኮዎች ይላቸዋል። አንዳንዴ ደግሞ የወሊይ አምላኮዎች ይላቸዋል። ወደ ጣዖቶቹ በመሄድ እነሱን በመዞራቸዉ (ጠዋፍ በማድረጋቸዉ)፣ በነሱ ዙሪያ ተቀምጠዉ እነሱን በማምለካቸውና ቁርባኖችን ለነሱ በማቅረባቸዉ ምክንያት የጣዖት አምላኪዎች ናቸዉ። በሌላ በኩል ደግሞ የነዚህን ጣዖታት ባለቤቶች ስለሚጣሩ፣ ጉዳዮቻቸዉን እንዲፈጽሙላቸዉ ስለሚጠይቋቸዉና አላህ ሳይፈቅድላቸዉ አለህ ዘንድ ያማልዱናል ብለዉ ስለሚመኩባቸው የወሊይ አምላኪዎች ናቸዉ እንላለን።

የአሁኑ ዘመን ቀብር አምላኪዎችም እንዲሁ ናቸዉ። የቀብር መጋረጃዎችን ይስማሉ፣ በቀብር ዙሪያ ጠዋፍ ያደርጋሉ፣ መቃብሮችን ያላምራሉ፣ ቁባዎችን ይገነቡባቸዋል፣ ስለት ያቀርቡላቸዋል፣ ስለዚህም እነሱ በግልጽ የመቃብር

አምላኪዎች ሲሆኑ ዉስጥ ዉስጡን ግን የወሊዮች
አምላኪዎች ናቸዉ።

ነገር ግን መቃብሩን በሚዞሩበት ጊዜ (ጠዋፍ
በሚያደርጉበት ጊዜ) የመቃብሩን ባለቤት ሚች ይጠራሉ፤
እንዲረዳቸዉም ይጥይቃሉ፤ ከነሱም በረከትን ይፈልጋሉ።
በዚህ መልኩ ስናይ ግን በግልጽ የሚያመልኩት ወሊዮችን
ሲሆን በተዘዋዋሪ መንገድ የሚያመልኩት መቃብሩን ነዉ።

ስለዚህ ለመቃብሮች የሚያደርጉትን ተግባር በማየት
የቀብር አምላኪዎች ብለህ ብትጠራቸዉም ትክክል ነህ።
በሌላ በኩል ደግሞ 'ዱዓ' (ልመና) ፣ ነዝር (ስለት)፣ መሐላ፣
ፍራቻና ክጀሎት በመሳሰሉት የአምልኮ ተግባራት ወሊዮችን
ስለሚያመልኩ የወሊይ አምላኪዎች ብለህ ብትጠራቸዉም
ትክክል ነህ። በሁለቱም መልኩ ሲታዩ ትልቁን ሽርክ
መፈፀማቸዉ ግልፅ ነዉ። የስሜት ተገዢዎች (አምላኪዎች)
ብትላቸዉም ትክክል ነህ።

የቀብር አምላኪ የተሞከረዉ በስሜቱ ናዉና ። ስሜቱ
እንዲጠም አደረገዉ፣ ስሜቱንም አመለከ። የቀብር አምላኪ
በሚያመልከዉ ቀብር ዉስጥ ምስል የሚሰራዉና ቀብሩንም
የሚያሳምረዉ በስሜቱ በመገፋፋት ነዉ።

'ደዕወቱል ሐቅ' በተሰኘዉ መጽሐፋቸው ገጽ 62 ላይ
ኡስታዝ ዐብዱራህማን አልወኪል ያሉትን ስማ፡-

ሥራ ማን እና ሥራ ማን የሚሸራሸሩትን አማልክት

ይወክላሉ፤

ቁርኣን አንዳንዴ አንድን የትወሰነ ነገር ለመግለጽ በአንድ ቦታ ላይ ማንን ን ተጠቅሞ በሌላ ቦታ ደግሞ ያንኑ ነገር መልሶ ለመግለጽ ማንን መጠቀሙ የራሱ የአገለለጽ ዘይቤ ነው። በአንድ ቦታ ላይ ሕሊና ያለውን (ሰውን) የሚያመለክት ቃልም ሆነ ሕሊና የሌለውን ነገር (ከሰው ዉጭ ያለን ነገር) የሚያመለክት ቃል ይጠቀማል። በአንድ ጉዳይ ላይ ሁለቱንም ቃላት እየለዋወጠ (አንዱን በሌላኛው ቦታ እየተካ) ይጠቀማል።

በ ማን ለመግለጽ የተፈለገው ሕሊና የሌለውን ነገር (ከሰው ዉጭ የሆነን ነገር) ከሆነ የተፈለገው በወሊዮቹ ስሞች የተሰሩት ጣዖታትና ቅርጻቅርጾች ነው ማለት ነው። በሁለቱም አገላለጾች የተገለፁት ነገሮች አንዱ ከሌላው አይለይም። ምክንያቱም ሁለቱም ያ ከአላህ ሌላ የሚመለከዉን ነገር ስለሚወክሉ ነው።

ማን የሚመለከዉን ነገር (ወሊደ ወዘተ...) ራሱን ይወክላል። ማን ደግሞ በተመላኪዉ ወሊደ ስም የተሰራውን ጣዖት ወይም ቀብር ይወክላል።

1. ማን የሚለው የዐረብኛ ቃል በዚህ አገባቡ 'እሱ' ማለት ነው። ማን የሚለውም 'እሱ' ማለት ነው። ማን የሚለውን ቃል የምንጠቀመዉ ለሰው ነው። ማን የሚለውን ቃል ግን የምንጠቀመዉ ከሰው ዉጭ ላለ ነገር (ሕሊና ለሌለው ነገር) ነው። ተርጓሚ

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

“ወመን አደልሱ ሚመን የድቡ ሚን ዱኒልላሂ “መን” ላ የስተጂቡ ለሁ ኢላ የዉሚልቂያማ”

“ እስከ ተንሳኤ ቀን ድረስም ለርሱ የማይመልስለትን (ጣዖት) ከአላህ ሌላ ከሚጠራ ሰዉ ይበልጥ የተሳሳተ ማን ነዉ?.. (አል-አሕቃፍ 36:5)

በዚሁ ምዕራፍ ዉስጥ ከላይ ከተጠቀሰዉ አንቀጽ በፊት የሚከተለዉ ሰፍሯል:-

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

“ቁል አረ አረአይቱም “ማ” ተድሁነ ሚንዱኒልላሂ አሩኒ ማዛ ኸለቁ ሚነል አርድ...”

“ከአላህ ሌላ የምትጠሯቸውን አያችሁን? ከምድር ምንን እንደፈጠሩ አሳዩኝ ፤ . . . በላቸው።” (አልአሕቃፍ 36: 4)

አንድን ነገር በ“መን” ም በ“ማ”ም ገለጸ ማለት ነዉ።

ስለዚህም የቀብር አምላኪዎች በሚያመጡት ማምታቻና ሐሰተኛ ሐሳብ አትታለል። ለጃሂሊያዉ ሽርክ ይጠሯቸው የነበሩት ጣዖታት ናቸዉ፤ ስለዚህም አላህ ጣዖታትን ለመግለጽ “ማ”ን ተጠቀመ። “ማ” ደግሞ የሚያገለግለዉ ከሰዉ ዉጭ ላለ ነገር ነዉ።

እኛ ግን “የምንጠራው ወሊዮችን ነው።” በማለት ለማምታታት ይሞክራሉ።

አንተ ግን ቀደም ብዬ እንዳብራራሁልህ የመን? ንና የማን አጠቃቀም አወቀሃል፤ በአንድ ነገር ላይ ሁለቱንም መጠቀም እንደሚቻልና ሁለቱም ሊተካኩ እንደሚችሉ አይተሃል።

﴿٦٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ
 نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِلَّيْلَةِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ
 تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلَىٰ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
 كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ
 وَآبَاؤُكُمْ أَلا تَدَّبَّرُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عُدُّوْا إِلَى اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

• በነሱም (በሕዝቦችህ) ላይ የኢብራሂምን ወሬ እንብብላቸዉ። ለአባቱና ለሕዝቦቹ ምንን ታመልካላችሁ ባለ ጊዜ፤ ጣዖታትን እናመልካለን። እነርሱንም በማምለክ ላይ እንቆያለን ፤ አሉ። (እርሱም) አሉ፡- በጠራችኋቸዉ ጊዜ ይሰሟችኋልን? ወይስ ይጠቅሟችኋልን? ወይስ ይጉዷችኋልን? የለም አባቶቻችን እንደዚሁ ሲሰሩ አገኘን አሉት። ታመልኩት የነበራችሁትን አስተዋላችሁን? እናንተም የቀድሞዎቹ አባቶቻችሁም

(ያመለካችሁትን)፤ እነሱም (ጣዖቶቹ) ለኔ ጠላቶች ናቸው፤ ግን የዓለማት ጌታ ሲቀር (እርሱ ወዳጄ ነው)።

(አልፑዐራኦ 26: 69-77)

ሙሽሪኮች “ጣዖታትን እናመልካለን፤ እነርሱንም በማምለክ ላይ እንቆያለን።” ካሉ በኋላ ኢብራሂም (ዐ.ሰ)

(هل يسمعونكم) “... ሀል የስመዑኩም”

“... ይሰማችኋልን?” አሉ።

“ሀል የስመዑኩም? ” ያሉበት ምክንያት እሳቸው ለማለት የፈለጉት ጣዖታቱ በስሞቻቸው የተሰሩላቸውን ሰዎች እንደሆነ እድታወቅ ነው።

ያለዚያ “ሀል ተስማዑኩም?” ማለት ነበረባቸው።¹ ከዚያም “ታመልኩት የነበራችሁትን አስተዋላችሁን?” አሉ። ቀጥለው “ፈእንነሁም ዐዱዉን ሊ ኢልላረበል

ዓለማን” “እነሱም ለኔ ጠላቶች ናቸው፤ ግን የዓለማት ጌታ ሲቀር” አሉ ። እዚህ ላይ ኢብራሂም በዚህ ንግግራቸው ለማለት የፈለጉት ጣዖታትንና በስሞቻቸው የተሰሩላቸውን ሰዎች ነው። ያለዚያ “ፈ እንነሁም” ሳይሆን “ፈእንነሃ” ማለት ነበረባቸው። “ፈእንነሁም” የሚባለው ለሰው ነው። “ፈእንነሃ” የሚባለው ግን ሰው ላልሆነ ነገር ነው።

1. “ሀል የስመዑኩም?” የሚለው ለሰዎች ይሰማችኋልን? ማለት ሲሆን “ሀል ተስማዓኩም” ማለት ደግሞ ከሰዎች ዉጭ ላለ ነገር ይሰማችኋልን? ወይም ትስማችኋለችን? ማለት ነው። ለሰውም (ለሴት) “ሀል ተስማዑኩም?” ትስማችኋለችን? ይባላል። ተርጓሚው

በአንድ ዘገባ ዉስጥ የሙሽሪኮችን አማልክት የሚያወሱ ሌሎች የቁርአን አናቅጽ በዚህ መልኩ ይታያሉ። ቃላቶቹ ሰዎችን ወይም ከሰዉ ዉጭ ያሉትን ነገር ለመግለጽ ይሆናሉ። ምክንያቱም ከዚህ ቀደም እንደተብራራዉ አንድ ሙሽሪክ አንድን ወሊይ ሲያመልክ ወሊዩን በማስከተል ብዙ አማልክቶችን ያመልካል። ለምሳሌ በወሊዩ ስም የሰራዉን ጣዖት ወይም ቀብር ወይም መጋረጃ ያመልካል።

አላህ እነሱን የአማልክት፣ የጣዖታትና የቅርጽ-ቅርጽ አምላኪዎች ወይም አጋሪዎች ያለበትን ምክንያት አብራርቼልሃለሁ። ይህ ሁሉ አምልኮት የመነጨዉ ከወሊይ አምልኮት መሆኑንና በሷሊሆች መፈተን ለሽርክ ምክንያት እንደሚሆን ከማብራሪያዉ ለማመን ትችላለህ።

ሙሽሪኮች ስለሚያመልኩት ነገር ስያሜ ልዩነት ካየህ ልዩነቱ ከትርጓሜ ብቻ ነዉ። የሚሰየመው ነገር አንድ ነዉ። ከነዚህ ከአላህ ሌላ ለሚመለከቱ ነገሮች ስያሜ መለያየት ምክንያት የሆኑትን ትርጓሜዎች ኡስታዝ ዐብዱራህማን አልወኪል “ደዕወታልሐቅ” በተሰኘዉ መጽሐፋቸዉ ዉስጥ እንደሚከተለው አብራርተዋል።

“እነሱ የሚያመልኩት ‘ወሊይ’ ተብሎ የሚሰየመዉ ወይም የሚገለገፀዉ በዱዓና በመሳሰሉት ወደሱ ስለሚቃረቡ ፣ ስለሚከተሉትና ስለሚወዱት (ሙዋላ ስለሚያደርጉ) ነዉ። ይህ መሠረታዊ ስያሜ ወይም አገላለጽ ነዉ። ‘ሽሪክ’ ተብሎም ይገለጻል። ይህ ደግሞ በአምልኮታቸዉ ከአላህ ጋር

ስለሚያጋሩት ነዉ። “ኢላህ” (አምላክ)ም ይባላል። ምክንያቱም ያን የሚያመልኩትን ነገር በአምልኮት፣ ወደሱ በመጠጋት፣ ከሱ እርዳታን በመለመንና በመሳሰሉት ተግባራት ሙሉ በሙሉ የአምላክን ባህሪ ስለሰጡት ነዉ። “ወሠን”፣ “ሰነም” ወይም “ትምላል” ም ይባላል። ይህ ደግሞ በዚያ ተሰርቶ በሚታየው ወይም በሚዳሰሰው ነገር በራሱ ወይም በተመላኪዉ ወሊይ ስም በሚሰራዉ ነገር ሲገለጽ ነዉ። “ጣጉት” ተብሎም ይገለጻል፣ ይህ ደግሞ ስላጠመማቸዉና በሱ ምክንያት ስለጠመሙ ነዉ። “ሸይጣን”ም ይባላል፣ ምክንያቱም እነዚህን አማልክቶች እንዲያመልኩ በዋናነት የሚያነሳሳዉ ሸይጣን ስለሆነ ነዉ።

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا وَإِنْ يَدْعُونَ
إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٧﴾

“ከርሱ (ከአላህ) ሌላ እንስታትን እንጂ ሌላን አያመልኩም፤ እመጠኛ ሰይጣንንም እንጂ ሌላን አያመልኩም።”
(አል-ኒላእ 4:117)

በአንድ አንቀጽ ዉስጥ እንስትም ሰይጣንም በማለት የሚመለከዉን ነገር ገለጸ። ነቢዩላህ ኢብራሂምም ለአባታቸዉ እንዲህ አሉ፡-

يَا بَنِي لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ

“አባቴ ሆይ! ሰይጣንን አታምልክ። . . . ” (መርየም 19:44)
 የሚመለከዉ ነገር “ጥርጣሬ” ወይም “ግምት” (ዚን) ተብሎም
 ይገለጻል። ምክንያቱም የሚያመልኩት ነገር ጥቅምም ሆነ
 ጉዳት ያመጣል ብለዉ ስለሚገምቱ ነዉ። “ዝንባሌ” (ሐዋ)ም
 ይባላል። ምክንያቱም ሙሽሪኮች የዝንባሌያቸዉ ተገዢ
 ስለሆኑ ነዉ።

وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

“... እነዚያ ከአላህ ሌላ ተጋሪዎችን የሚጠሩ ምንን
 ይከተላሉ? ጥርጣሬን እንጂ ሌላ አይከተሉም፤ እነሱም
 የሚዋቹ እንጂ አይደሉም። ” (ዩኑስ 10:66)

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ﴿٦٧﴾

“... ከጌታቸዉም መመሪያ የመጣላቸዉ ሲሆኑ ጥርጣሬንና
 ነፍሶች የሚዘነበሉትን እንጂ ሌላ አይከተሉም።”
 (አል-ኖጅም 53:23)

أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ

“ ዝንባሌውን አምላኩ አድርጎ የያዘውን አላህም ከእውቀት ጋር ያጠመመውንአየህን?” (አል-ጃሣያ 35:23)

የሚያመልኩዋቸው ነገሮች ተሰያሚዎቹ በእውን የሌሉ (ሰሞች) “አስማእ” ተብሎም ይጠራሉ። ይህ ደግሞ እውነታው ታይቶ ነው። እውነተኛ ወሊዶ አላህ ሆኖ ላለ ተመላኪዎቻቸውን “ወሊዮች” ብለው ስለሰየሟቸው ነው። (አማላጀች) “ሹፈዓእ” ተብሎም ይጠራሉ። የምልጃ ፈቃድ በእጁ ያለው አላህ ብቻ ነው።

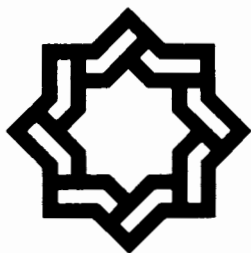
﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِيَ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾

“ከርሱ (ከአላህ) ሌላ እናንተና አባቶቻችሁ (አማልክት ብላችሁ) የጠራችኋቸውን ሰሞች እንጅ ሌላ አታመልኩም አላህ ስለነርሱ (ስለ ሰሞቹ) ምንም ማስረጃ አላወረደም፡.....)

(ዩሱፍ 12: 40)

ሙሽሪኮች ለተመላኪዎቹ የተለያዩ መግለጫዎችን መስጠታቸው አያታልህ። የተለያዩ መግለጫ ቢሰጠውም ከአላህ ሌላ የሚመለከዉ ነገር ሁሉ አምልኮት ተገቢ አይሆንለትምና። የቅድመ ኢስላም ጃሂሊያ ሙሽሪኮች በአላህ ያጋሩት ጣዖታትን በማምለክና አማልክት ናቸው ብለው በመሰየም ነው፤ እነዚህ ግን የሚጠሩት (የሚያመልኩት)

ወሊዮችን ነገ ያሟለፈ አባባል ተቀባይነት የለፈም።
በቁርአን ጩሳ ለውነቱ በትክክል ተብራርቷልና።

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده وعلى آله وصحبه ومن اقتدى بهداه إلى يوم الدين .

وبعد/ فيسر جمعية الدعوة والثقافة الإسلامية بأديس أبابا أن تقدم للقراء الكرام ترجمة كتاب "كيف نفهم التوحيد" للشيخ محمد أحمد باشميل لكي يفهموا حقيقة التوحيد والشرك ؛ والكتاب يعرض التوحيد الذي هو أساس الدين الإسلامي الذي لا يسع كل مسلم أن يستغني عنه بأسلوب سهل وميسر بالإعتماد على الكتاب والسنة الصحيحة ، على أسلوب المناقشة الذي جرت بين المؤلف وصاحبه الذي كان لا يختلف معه إلا في موضوع واحد فقط وذلك هو التوحيد وما يضاده (الشرك) .

وقد بذلت الجمعية كل جهدها في إخراج هذه الترجمة على الوجه المطلوب ، وبما أن عمل البشر لا يخلو من خطأ فإن الجمعية ترجو من القراء الكرام أن يزودوها بلمحوظاتهم واقتراحاتهم البناءة للاستفادة منها في الطباعة القادمة إن شاء الله تعالى.

هذا ، وتشكر الجمعية كل من يتعاون معها في تطوير ترجمة ونشر الكتب الإسلامية باللغات المحلية وذلك لنشر الإسلام بين الشعوب الإثيوبية. ونسأل الله تعالى أن يوفق الجميع لما يحبه ويرضاه .

جمعية الدعوة والثقافة الإسلامية

أديس أبابا - إثيوبيا

١٤٢١/١٢/٨٢ هـ

كيف نفهم التوحيد

تأليف

محمد أحمد باشميل